

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 02/2006

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 11.01.2007. године

**НАСТАВЉЕНО 11.01.2007. ГОДИНЕ
СА ПОЧЕТКОМ У 9,30 ЧАСОВА**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Добар дан свима.

Констатује се да су приступили:

- Тужилац за ратне злочине Миољуб Виторовић,
- Пуномоћници оштећених адв. Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић,
- Оптужени: Митровић Радослав, Репановић Радојко, Јовановић Ненад, Чукарић Слађан, Нишавић Милорад, Петковић Мирослав, Петковић Зоран и Папић Рамиз.

Присутни су и браниоци оптужених адвокати: Мирјана Несторовић, Игор Исаиловић, Вељко Ђурђић, Владица Васиљковић, Татомир Лековић, Горан Фолић, Милан Бирман и Палибрк Драган, Ненад Војновић адвокат.

Сведоци: Миљковић Милутин, Гогич Милован.

Сведок Милутин Миљковић нека дође.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА МИЛУТИНА МИЉКОВИЋА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Миљковићу. Ви сте позвани у својству сведока. Име оца?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Светислав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању сте?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Пензионер сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Боравиште?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Аранђеловац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Слободана Јовановића б.б.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Село Беривојце, Косовска Каменица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година рођења?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: 1953.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Миљковићу, Ви сте дужни да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Значи, не смете ништа прећутати, дужни сте све да нам испричате, једино нисте дужни да одговарате на питања уколико би тиме себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Да ли сте разумели?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Разумео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По закону сте дужни да положите заклетву. Имате овде испред себе текст заклетве па нам прочитајте наглас.

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Интересује ме у време бомбардовања, од 24. марта 1999. године где сте били, на којим пословима сте били, да нам испричате тај почетак.

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Ја сам био официр у Одељењу полиције на пословима унапређења послова полиције и стручног усавршавања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно шта су били Ваши задаци?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па моји су задаци били, као што сам Вам рекао унапређење послова полиције и стручно усавршавање, значи настава, испити, понашање полицајаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких разлика у смислу обављања послова пре бомбардовања и после бомбардовања? Да ли сте добили нека упутства специјална у том смислу кад је почело бомбардовање или уочи бомбардовања како и шта треба да обављате?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па није било разлика, послови су се обављали онако како је и било пре бомбардовања, значи што се тиче мојих послова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте били у СУП-у?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Ја сам био у СУП-у Призрен и био сам у Одељењу полиције. Онда сам на усмено наређење начелника секретаријата од 06. априла послат у Суву Реку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 06. априла?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: 06. априла да би начелнику тадашњем у Сувој Реци једноставно помогао у неким пословима, тако ми је и речено, тако ми је саопштено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Док сте били у СУП-у у Призрену, реците ми бомбардовање где Вас је затекло?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: У Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Призрену?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: У Љубижди сам имао кућу, 4 км од Призрена, значи на тој релацији Љубижда-Призрен, али у Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми бомбардовање Југославије знате кад је почело?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је почело?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ваљда знате кад је бомбардовање објављено, када је бомбардовање Југославије било? То је било 24. марта 1999., јел тако?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте тада били у Призрену, јел тако?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми Призрен кад је бомбардован? Када су прве бомбе пале на Призрен?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Знам да је пала на касарну, али не знам датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека Вам буде то оријентир, јер ако је 24-ог кренуло бомбардовање, када би то било?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па сигурно после 3-4 дана је бомбардована касарна у Призрену, тога се сећам, било је вече, онда сам био позван и отишао, помогао неким колегама који су ту били рањени и одвезли до болнице и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, после 3-4 дана?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Мислим, сад не сећам се тачно датума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам како је то било, ко Вам је јавио, како се то све издешавало?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Имао сам радио везу, слушао сам радио везу, онда сам чуо командира саобраћајне полиције да је бомбардована касарна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то командир саобраћајне полиције?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Милан Шипка. Да имамо нашег људства горе и да је највероватније неко и повређен, рањен, а ми нисмо могли одмах ни да се појавимо горе. Кад је прошло једно пола сата, сат времена од тог момента онда смо неке наше раднике пребацили у болницу и који су повређени, који су изгорели мало, опекотине имали и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то радници? Испричајте нам све о том догађају.

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Репић је на пример погинуо ту, погинуо је и капетан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које време је то било пошто кажете отворена је радио веза, у које време кажете?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па радио веза је била и дању и ноћу укључена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било ноћу?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: У вечерњим сатима, отприлике око 20 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око 20?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Око 20.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, око 20 сте рекли и шта Ви радите конкретно?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Ја сам изашао из своје куће и отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: До секретаријата одмах јер то ми је била обавеза и онда сам добио задатак да одемо и до касарне да видимо шта је то горе, како помоћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је дао задатак да одете до касарне?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Начелник полиције који је био мени старешина и начелници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Милош Војиновић и Милан Ђурђић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И ви, како одлазите, јел одлазите, те вечери, одмах?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Одлазимо организовано ја, колега који је био са мном у одељењу, Зоран Савић и још, не сећам се ко од радника и онда одлазимо у касарну, знам само да је било двоје ту погинуло, погинули су, један је имао велике и повреде, не сећам се имена и био је у болници и онда сутрадан сам отишао до болнице, узео сам њега и пребацио га опет до касарне на стадиону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, Ви сте добили информацију да је он повређен и да је у болници? Те вечери сте добили?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Нисам ја добио, него смо имали информацију да имамо људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли, али кад сте дошли, кога затичете тамо?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Никог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никога?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Само смо једног нашли на стадиону који је имао опекотине лица, руку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте га нашли, те вечери?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Те вечери око 10 сати, онда је он пребачен у болницу, онда сам ја сутрадан имао задатак да тог човека опет из болнице доведен на стадион и хеликоптер га је онда пребацио до Ниша и чуо сам да је после остао жив и да је преживео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, сутрадан је пребачен где на ВМА у Нишу?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: У Ниш, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте га Ви видели?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Јесам га видео, јер ја кад сам га из болнице узео и кад сам дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како мислите Ви сте га узели из болнице? Испричајте мало све како је текло. Те вечери, ајде да се задржимо прво на те прве вечери, значи видели сте кажете крш и лом, отишли сте до стадиона, видели сте повређеног?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: У почетку нисмо ни видели, он је изашао уплашен, повређен, имао је снаге да до стадиона, стадион је 100-тинак, 200 км био од те зграде где је бомбардовано, било је са свих страна трагова тог бомбардовања, бетона, гвожђа, нисмо ми смели слободно да се

крећемо, знали смо да је најмање још неколико људи остало, нисмо знали колико, онда смо сутрадан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сутрадан. И шта сте онда урадили?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Онда смо тог повређеног пребацили у болницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, Ви?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Ја и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И људи који су били са Вама?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како га пребацујете, колима?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Колима, нашим службеним колима, он је смештен у болницу, прегледан је, указана му је прва помоћ, сутрадан сам имао исти задатак да тог човека из болнице доведем опет на стадион у касарни да би хеликоптером био пребачен на даље лечење. По мојим сазнањима он је пребачен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У које време сте ви отишли сутрадан?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Око 11 сати, пола 12.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отишли сте по њега јел тако? И у каквом стању га затичете? Како је он изгледао?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Он је био превијен, руке, лице, мога је да хода, држао сам га под руку. Кад смо дошли на стадион каже да ли би ми испунили једну жељу само да одем 50-ак метара да видим ту зграду како је, шта сам ја све преживео јер је парчад бетона било и на стадиону и 300-500 метара у кругу касарне и он је то погледао и после тога ја више нисам ни чуо, само сам чуо да је преживео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је био, да ли се сећате да ли је био у приземљу болнице, на првом спрату, другом, како, где је он био смештен?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Био је на хируршком одељењу, први спрат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На првом спрату је био? Јел био сам у соби или је био још неко са њим?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Било је још и раније повређених и нашег полицајца којег су ранили пре недељу дана, десет дана, ко је како имао повреду, али ја сам био задужен за њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и то кад је погледао и када је видео све да је био повређен?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Онда га је хеликоптером, не знам ко, али војни хеликоптер је био и преузели су га и ја више никакав контакт са њим нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте и даље били ту поред њега?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Јесам док је отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми ко је још ту, да ли још некога видите ту поред, неког од Вама ко је познат?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Био је колега, али сад право да вам кажем знам да је Зоран Савић био са мном, капетан. Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад интересује ме тај трансфер, значи до хеликоптера, хоћете мало да опишете како то изгледа, да ли ту постоји у близини нека просторија, да ли неки пролазе, опишите нам мало како то изгледа?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Не знам како да вам опишем кад је то било ратно стање и кад је, ја сам имао тај задатак, значи пут од болнице до касарне нисам спремо можда три, четири особе, у касарни је још било ангажовано других снага и других служби јер је било, сигурни смо били да имамо још најмање три или четири који су и која су већ погинула полицајца ту, ту смо тог дана чистили око касарне, тражили те лешеве и на крају сутрадан или други дан, не сећам се, Репића смо нашли, знам по презимену Репић и Кораћ – капетан из Прокупља или не знам, нишка јединица, који је исто ту погинуо и њега и ја сам био ту лично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми јел било гужве, јел било људи ту кад је обављен тај транспорт, јел било доста људи?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па било је, али није било гужве ту, могао је отприлике да дође онај ко је задужен да одради неки посао и да помогне, значи крим. техника, увиђајна екипа, људи из цивилне заштите који су имали те машине, булдожере и те ствари да развлаче, тај крш и лом, сад детаље стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неко од људи који је био на неким функцијама можда присутан?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Тада када сам ја био не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није? Тад кад је био тај транспорт?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Могуће да је пре мене био, могуће да је било и после, ја кажем оно ратно стање сви узбуђени, нервозни, напети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ко је Вама непосредно надређен?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Мени начелник одељења полиције Ђуричић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неког састанка поводом тог догађаја, да ли сте имали неки?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Ја нисам био на том састанку, претпостављам каква су правила службе сигурно је било састанка, али да ли је било те вечери сигурно је, ја нисам био у штабу, сигурно су из штаба имали састанак, одлучивали шта ће се радити, где ћемо се измештати, како

ћемо сва та наша јединица где ће боравити, али то ја нисам ни одлучивао ни знао ни чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том моменту када се догодило све то СУП није био измештен јел тако?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је дошло до измештања?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па СУП је, ја стварно датумски не знам, али измештен је неколико пута, више пута. Значи, после тог бомбардовања онда је и неки састанци, знам да нису се одржавали у СУП-у јер нисмо ни смели да их одржавамо у СУП-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте Ви присуствовали неком таквом састанку тих дана?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Присуствовао сам али касније кад сам отишао у Суву Реку само на два састанка, то је већ било оно при крају, а на ове друге састанке нисам ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опишите нам како се одвијала сарадња, значи, ОУП Сува Река је у саставу секретаријата Призрен? Реците ми како се одвијало, како је та сарадња била командног састава, како се то одвијало, какви су били задаци, заповести, ко је коме могао да даје одређене задатке, опишите ми како су Вас извештавали, било шта да се догађало?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Ја сам имао своју радио везу, ми смо сви, тај круг старешина и ово, у ствари дежурна служба и интервентне патроле сви су имали као што је и сада отприлике, сад да вам кажем имали су радио везу, радио веза се слушала, било је две-три врсте радио везе, значи пратили су се догађаји, а у штабу у Призрену је о свим догађајима исто то слушано, значи неком радио везом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте имали Ви радио везу?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Имао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали сте? И увек јел то била отворена радио веза и шта можете, шта се слуша, јел само ако нешто јавља или можда, јел се чује да су неке акције да се воде оружане и нешто, да ли се то чује?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па чуло се, али имали су, рекао сам да је имало три врста веза, ја сам имао само једну врсту веза, значи друге две везе нисам слушао, али и не могу сад да вам кажем конкретно и директно не знам акције СУП-а. Слушане су на неким везама, ону везу коју сам носио нисам могао све да слушам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми како се водила евиденција неких заповести? Да ли су постојале дневне заповести, месечне или како?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: То људи у штабу знају, у ствари дневне заповести су, у ствари нису ни заповести него се радило од случаја

до случаја, догађаја до догађаја, ево како се то на пример у касарни деси онда сам тај догађај повлачи целокупну организацију и организован је и посао и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се све тачно водило, прецизно шта се догодило рецимо тог дана?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Ја сам сигуран да се све тачно водило и морало је да се води и у дежурној служби и у штабу имало је људи, имали су човека који је пратио све те догађаје и ко је бележио, ко је регистровао где је шта бомбардовано, где је шта, шта се десило, ко је настрадао, где је бомба пала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то код вас водио у СУП-у Призрен?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: У СУП-у Призрен, не знам у штабу, ја мислим да је Шијан Милорад, али нисам сигуран, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад у то време док сте били у СУП-у Призрен ко је водио?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па ја вам кажем да ја нисам био у штабу, нисам био члан штаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вам говорим у СУП-у да ли се водила, да ли су се неке евиденције водиле, јел то?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Да, водило се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то мислите кад кажете штаб, то је у оквиру СУП-а Призрен, јел на то мислите, па то Вас и питам, у то време ко је водио ту евиденцију?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Ја мислим Милош.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад рецимо како се одвија, деси се нешто у Сувој Реци, десила се рецимо нека оружана акција, десила су се нека убиства, како то стиже до вас?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Опет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вама то јавља, како то иде? Опишите нам како се то дешава, како се то видело, ко региструје, како се то региструје, испричајте нам мало о томе.

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Мени то нико није јављао и нисам био, није био у обавези нико да то мени јавља. Ја кажем да сам то преко радио везе чуо оно што сам чуо, а не знам шта сте ме још друго питали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како се одвијало то, ако вама није, да ли знате како се то одвијало, на који начин, како је, пошто сте били касније кажете у ОУП- у Призрен, опишите мало како се то одвија рецимо догађај, десило се нешто у Сувој Реци, како вама се то јавља, не мислим вама као вама него уопште СУП-у Призрен, како то иде?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Преко дежурних служби, преко старешинског кадра, преко нас по задужењу ко је како био на којим задацима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то се одмах прибележи јел тако, евиденција се води? Јел се води сатница, како, опишите нам то онај ко је јавио па забележио?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па сигурно води се, нормално се региструје као и сваки догађај. На пример данас у дежурној служби доведе да пријавите овде у вашем секретаријату, онда се упише дана тог и тог у толико и толико часова, јављено је и десило се то и то, погинуо је тај и тај полицајац, погинуо је тај и тај радник, бомбардован је тај део града, бомбардована је касарна, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Евентуално ако се тражи помоћ нека? Значи све се то евидентира, сваког дана је евидентирано шта се догодило?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Тако се радило, а сад да ли је сваки догађај и сваки сат или сваког момента, али требало је, има и билтена, има и извештаја, има депеша, нпр. Сува Река је била у обавези да као ОУП да као депешу свако вече пошаље о догађајима који су били. Ја мислим да се то извештавало и да је тако функционисало како причам и требало би тако по правилима службе и данас би тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не како би требало, него како је рађено?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па тако је рађено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је рађено?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Тако је рађено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли је у оквиру СУП-а Призрен постојала нека Посебна јединица полиције?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам мало то, како је то функционисало?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па не знам ја да вам испричам како је функционисало, ја нисам био на терену с њима, нисам одлазио, али имали смо Посебну јединицу полиције, имао је човек који је био задужен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био задужен?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Задужен је био начелник одељења и Вељко Раденовић који је водио ту јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је ту било, типа чете, вода, или како?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Ја стварно бројчано не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми да ли сте имали људе на испомоћ у Посебној јединици полиције?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Били су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то људи, одакле су долазили?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па људи су долазили оно што ја знам из Крушевца, звани «Чегрови», али детаље они су били посебно смештени, посебно су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су они били смештени?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па били су оно баш чини ми се пре бомбардовања у касарни, а после тога не знам да су измештени и где су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли имате сазнања кад су измештени?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Не сећам се датума, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми ко је био командант Посебних јединица полиције?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Командант Посебних јединица полиције је био господин Митровић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он имао неки назив, како су га звали?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Ништа ја, само знам оно што сам рекао преко везе «Чегар 1».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Чегар 1»?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте Ви имали прилике да га чујете преко везе да се он јавља?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Ретко сам га чуо, ретко се јављао. Он је био на неки начин изнад нас и био је у штабу, ја се нисам с њим срео можда два-три пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како кажете изнад вас, у ком смислу изнад вас?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па у смислу, у том смислу да је био командант и да је руководио и да је био старији по чину, на то мислим, не мислим на ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је могао да изда неку наредбу вама или начелнику или командиру да ли је могао неку наредбу да изда?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Мени да је издао наредбу ја не бих извршио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је могао као командант Посебних јединица?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Ја бих консултовао свог начелника и свог начелника секретаријата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У принципу да ли је могао?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Опет би то требали да питате људе из штаба, ја нисам упознат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, пошто кажете да сте га једно два-три пута видели, хоћете да нам опишете како је изгледао тад када сте га видели?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па изгледао је као и сви остали полицајци опремљен у униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је то била униформа?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па била је НАТО униформа она зелена, маскирна униформа коју су носиле Посебне јединице полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је носио чинове?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То кад га видите два-три пута, јел приметите да има неки чин, кажете да је био старији? Како сте знали да је старији, јел само по томе што је био командант или?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па само по томе што смо у одељењу и што нам је начелник полиције саопштио да је упућен човек на испомоћ и ово, иначе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се да сте видели чинове? Шта је имао на глави, да ли је уопште имао нешто на глави тад кад сте га видели?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Кад сам га видео ја сам га видео без капе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без капе?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: На улазу у секретаријату али не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од наоружања шта је имао?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Нисам видео то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте приметили?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Не, нисам видео наоружање код њега осим опасача и пиштоља, друго наоружање нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли је имао неке ознаке око рукава или тако нешто? Да ли је имао неке траке?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: То су имали људи сви који су били у тим јединицама а то је било при крају и то је била наредба како би се препознали полицајци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, пошто је био без капе, како је био подшишан, каква је боја косе, како је изгледао?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па онако смеђ човек, уредно подшишан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи уредно подшишан?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па уредно, мислим оно полицајски, не знам како да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је то полицијско?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па средња коса, не знам како да Вам опишем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је био, крупан, какав је био опишите, ипак сте га виђали?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Крупан, мало крупнији, мало можда вишљи од мене, слабији човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слабији, шта значи?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па то значи да је слабији у односу на моју конституцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико Ви имате?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Ја имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време, не питам Вас сада, мислим отприлике?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: И тада сам био приближно овакав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи слаб кажете да је био?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на Вас? Али у то време како јел сте били крупни?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Ја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Ја сам исти био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исти?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А висина?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Моје висине, можда је мало вишљи од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте Ви високи?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: 175.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало вишљи од Вас?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па мислим, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тад кад сте га виђали кад је долазио, кажете долазио је до секретаријата, реците ми да ли сте имали прилике да видите како је долазио, да ли је долазио неким возилом, да ли сте имали прилике да га видите?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па кад сам видео долазио је возилом, имао је свог возача и дошао је возилом, кад сам излазио из СУП-а њега сам срео одлазио је на састанке човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим возилом сте га виђали?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Знам да је био цип неки, али не знам, није ме интересовало то због целокупне ситуације уопште нисам пратио, мислим да је био бели цип.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бели цип?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Или наше службено возило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли чујете због чега, зашто долази, код кога је долазио?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па долазио је код начелника секретаријата сигурно, ја нисам ни могао да знам због чега нити сам смео да питам нити сам имао потребе нити сам хтео да улазим у те ствари, ипак је то састанак, ипак је то можда неки договор који нисмо могли ми сви да знамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јел сте чули неке приче у смислу да ли је могао да издаје неке наредбе у типа да се иде у неку акцију или нешто тако, да ли сте имали прилике то да чујете?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Он је могао сигурно да издаје наредбе својој јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Не знам.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја се извињавам судија, само јел може сведок нам каже кад је виђао њега у који СУП је долазио, где, у коју зграду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете поставити питање.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па не, Ви сад питате, а ми не знамо где је улазио. Он каже кад је улазио у зграду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је улазио у секретаријат.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Секретаријат, јел то значи Призрен? Па до да се зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли сте виђали увек да је долазио то два-три пута када га видите, да ли је увек долазио са возачем?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па ја кад сам га виђао увек је био са возачем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Увек је био са возачем?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Да, возач и полицајац су ишли да га чекају, чекали су испред зграде. Значи, оно нормално као и сви остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко му је био возач, јел то један одређен човек или су се мењали?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па сад ја не знам по имену и презимену, био је вишљи, млађи човек. Кажем вам то је било такво време, таква ситуација да ова питања која ми постављате уопште ме нису ни интересовала, то је хаос, ратно стање је, проблеми, обавезе, мене није интересовало уопште ко је био његов возач и ко му је возач. Он је био

командант тих јединица и кажем вам да је био, о томе би могли само људи који су били у штабу са којима је контактирао, који су се договарали с њим да он прича, ја нисам био на те састанке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли су Вам познате неке формације, А формације, Б формације, да ли сте чули за то?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Нисам чуо, само сам чуо за њихову јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте још неког познавали из Посебне јединице полиције?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Познавао сам мајора Величковића који је погинуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је мајор Величковић?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па то је човек из њихове јединице који је у Сувој Реци погинуо, онда сам тог дана и пре тога сам га виђао два пута да је свраћао код нас у штабу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Сувој Реци је погинуо?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Ја се датума стварно не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Не мислим тачно ког датума, али у односу.

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Било је кад је требало на један увиђај да се иде и кад смо организовали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било марта месеца, можете ли тога да се сетите, јер ипак можете да направите?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Нисам ја марта месеца био у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то кад сте отишли?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тад било кад сте пребачени у Суву Реку?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете да сте 06. априла били у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: 06-ог, 04-ог, 05-ог, из неког мог дневника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало различито говорите јер прво сте спомињали 19. април, па сте спомињали 01. април, па сад 06. април?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Ово кажем 06. април зато што сам пронашао један мој нотес, дневник који сам водио у то време и видим да сам одтад почео да бележим, а могуће, не могуће него сигурно сам од 01. априла био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер код истражног судије сте рекли, пошто сте први пут рекли 19. априла, па други пут сте рекли 01. јер сам видео из нотеса, па сад опет кажете неки трећи датум? Па шта је то забележено у Вашем нотесу, који би то био датум кад сте Ви отишли у Суву Реку?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Сигурно од 01. до 06. априла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 01. до 06. априла?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у том периоду је погинуо?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: После тога је погинуо Величковић, после 06-ог је погинуо, сигурно негде отприлике можда 15., 20. е сад, има то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ваша екипа из Призрена одлазила на увиђај?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: На коју мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Суву Реку рецимо, конкретно на то мислим да ли су били позиви, да ли то знате, кад, ко?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Долазила је екипа за крвне деликте, на увиђај је долазила а крим. техничара смо имали у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је од ваших одлазио, ко је радио ту крим. технику?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Шеф крим. технике је био Мирко Вујичић, а крим. техничари ко је како био слободан и како је одређен тако су долазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било више?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па било је њих 3-4 крим. техничара, али зависно од догађаја и случаја ко је био заузет или слободан шеф је одређивао ко је ишао на увиђаје, а у Сувој Реци је имао крим. техничар али није имала екипа за крвне деликте, за јаче и теже деликте долазили су оперативци из Призрена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли Ви уопште имате нека сазнања да је било неко страдање породице Бериша у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Сазнања само из прича и то недељу дана после онога кад смо отишли из Суве Реке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре тога нисте?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа није јављено? Шта сте чули шта се причало тих дана како је страдала породица Бериша?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Ја сам чуо само за једног радника на пумпи који је радио из те породице којег сам познавао, од раније били смо добри пријатељи, а друго ништа нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули за њега?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па чуо сам да је погинуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел Ви знате тачно колико је људи страдало у Сувој Реци касније из приче?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате и кад сте били?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Не знам тачно, знам само из онога што сада чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сада, него у то време?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Тада нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули, ништа нисте чули?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Чуо сам али нисам знао број, нисам знао како је то било, како се одиграло, шта се дешавало. Из неких прича ми је речено, не сећам се неко од полицајаца из дежурне службе питао сам шта је ово било у Сувој Реци, каже прошао је неко, не знамо ко је, нека јединица, било је, а ја сам питао не због те ситуације него због онога што сам видео у Сувој Реци. Кажу не знам, онда можете да замислите да кад су такви одговори онда не питам и не интересује ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта због онога што сте видели у Сувој Реци, шта сте видели?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па оно рушевине неке, дејства нека, цамија је била срушена и ово и оно, једноставно то сам видео у центру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте видели да су спаљене неке куће? Јел сте видели паљевине?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Куће сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел питате шта је то?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па кога да питам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па тамо код кога сте били распоређени?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Ја сам питао једном, одговор ми је био и то нисам питао, полицајца сам у дежурној служби питао, каже не знам прошла је нека јединица, неко дејство је било, напада на објекат наш горе изнад аутобуске станице и онда нисам хтео, није ме ни интересовало, али нисам ни имао времена око тога да се распитујем ни да, рат је рат и оно хаос је био, шта би ја сад испитивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било у време када сте дошли у Суву Реку?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Та ситуација је та.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То што сте затекли и што сте видели?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Изненадило ме је зато што је у Призрену била друга ситуација, а у Сувој Реци друга кад сам дошао и зато сам то и питао и више нисам питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците зашто Ви у ствари долазите у Суву Реку, због чега?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Да би тадашњем начелнику помогао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта да му помогнете?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па у обављању неких послова, човек је био скоро постављен, није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како мислите скоро је био постављен?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па мислим, не знам сад колико пре рата али је био постављен за начелника у Сувој Реци јер није било начелника, онда он је дошао из грађанства, из цивилства, ја сам ипак имао неко радно искуство, био сам од '72. у полицији, био сам и начелник полиције, био сам и начелник за границе и стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не тад, говоримо за Суву Реку?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: За Суву Реку сам отишао само на усмено наређење начелника секретаријата да би помогао начелнику ОУП-а у Сувој Реци да се неке ствари, да профункционише служба и да будем уз њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како да профункционише служба, ако служба функционише? У чему би се састојала Ваша помоћ, конкретно шта Ви треба да радите? Знате, Ви ипак морате да добијете конкретан задатак шта треба да помогнете, јер служба функционише?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Конкретно задатак нисам имао, али требао сам да будем уз начелника ОУП-а, да будем с њим и било је предвиђено отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да као његов помоћник, саветник?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Помоћник и у неком каснијем периоду да будем постављен за начелника ОУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У каснијем периоду?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Да. Тако сам ја то схватио и тако сам схватио и са таквом наредбом, у ствари тако сам отишао у Суву Реку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, како се одвија та Ваша помоћ, шта Ви радите, како помажете?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Ја сам са тадашњим начелником одлазио у општину где су се одржавали састанци штаба, онда сам се враћао у дежурну службу и просторијама где смо ми измештани, где смо боравили, нисам имао посебну неку моћ да било шта одлучимо, да наређујемо, али сам био уз начелника ОУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте за то време, ипак сте Ви брзо, дошли сте ту кажете почетком априла, а овај догађај због кога сте Ви овде по неким сазнањима имамо да се догодио 26. марта где су страдали људи, где је

страдало негде око 50 људи породице Бериша, да ли је могуће да ништа о томе нисте чули, да ништа о томе није причано тамо, осим што кажете да сте чули за Јашара Беришу?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како је могуће да нико ништа није причао?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па могуће је зато што је ипак кажем Вам ратно стање, хаосно, то што је било бомбардовање почело, ми смо само се измештали из једне локације у другу, склањали се, слушали вести.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви објашњавате то као човек? Пазите, толико људи је страдало у Сувој Реци и да то није нигде евидентирано, како је могуће да се то не евидентира, а Ви кажете да се сваки догађај евидентирао, не само да је морао и да је било потребно него да се то и радило, а о овом догађају нема ништа?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па ја не знам, ипак треба да питате људе који су водили тај поступак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас питам пошто сте Ви ту и још кажете да сте били код начелника и да сте требали да будете постављени за начелника, па ипак сте били на некој, да кажем, високој функцији?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па јесте, ја Вам кажем који су били моји послови, одлазио сам с начелником у општину на састанке, долазили до, измештали се неколико пута, то је све кратко време, било смо у згради «Србија шуме», у згради «Србија шуме» смештен је па онда у Дому здравља, па онда у згради у центру града, па сваког дана је била најавна новог бомбардовања, нови напади, значи око тога смо се и бакћали и да вам кажем друге ствари, ово што Ви питате и инсистирате да кажем како је могуће да не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чисто као човек како је то могуће да се то не зна?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: У тој ситуацији да вам кажем најискреније кад размишљате да сачувате главу од НАТО бомби и ово не пада вам на памет да питате ни шта је било ни како је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто сте Ви требали у ствари да будете, кажете да сте се припремали да будете начелник?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Нисам се ја припремао, то су људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су вас припремали због чега, ако кажете тек је био?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па зато што сам живео једно време у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господин Витошевић?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: 80. и неких и зато што сам имао доста пријатеља и познаника, али то је моје мишљење, није мени речено, али то

је моје мишљење, зато што сам живео 6 година у Сувој Реци од 80. до 85., 86. имао доста познаника, доста пријатеља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико кажете дуго да сте живели у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Једно 6 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шест година?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кад до кад?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Од кад сам се оженио од '81. до '86. тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте познавали неког од породице Бериша?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Познавао сам тог радника само на пумпи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јашара?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Јесте и то сам преко неке пријатељске везе мог таста, у ствари мој таст је био његовом оцу шеф и онда је он мени чинио неке услуге оно кад је била несташица бензина и ово и оно у том смислу «е, зете дођи», преко реда је давао бензин, нисам га познавао посебно, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је радио на бензинској пумпи, јел тако?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је дошло до тога да Ви дознате само за Јашара Беришу да је он настрадао, јел сте Ви питали за тог човека кад сте дошли?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Питао сам зато што ми је био добар пријатељ и што сам га познавао, ето питао сам случајно, питао после једно недељу дана кад сам отишао једноставно хтео сам да знам да ли је ту, да ли није, хтео сам да га видим, хтео сам ако буде требало нешто да помогнем, ми смо били добри пријатељи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта вам кажу како је настрадао, конкретно шта вам кажу?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па рекли су ми да је највероватније он настрадао ту и ништа друго, нисам могао да питам и нико не зна детаље и не прича о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је настрадао у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: На пумпи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На пумпи?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су била нека дејства у то време, значи не говоримо у време када сте ви ту, него да ли сте чули уопште да ли су била

нека дејства ОВК или? Да ли сте чули за неке акције да су биле у самој Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: ОВК?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да? Значи, говоримо период од бомбардовања од 24. марта?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па сигурно је било таквих акција и били су они близу Сувој Реци, зато што су нам председник суда и мајор Величковић и његов возач погинули на 500 метара од подрума у Сувој Реци од аутобуске станице, наишли на противтенковску мину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је било у априлу кажете? Ја Вас питам за овај период, значи од почетка бомбардовања, рецимо до краја марта месеца? Знате, Ви сте у СУП-у, ипак чујете нешто се дешава, јел тако?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли се јавља биле су неке терористичке акције, напади на полицијску станицу, да ли сте у том смислу имали, немогуће да ништа не знате? Јер Ви сте ипак овде сведок и не смете ништа да прећутите, дужни сте да нам говорите све што знате и радите у СУП-у.

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Ја говорим истину и ништа не прећуткујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је могуће да Ви не знате ништа шта се дешава у ОУП-у у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Док сам био у Призрену нисам могао ништа да знам о томе, јер сам ја имао друге задатке јер сам био са колегама из одељења полиције и 90 посто мојих послова у призренском СУП-у је било пошто сам пре тога радио крвне деликте да помогнем нашим, то је био мој задатак, повређеним и рањеним полицајцима и радницима. Значи, то је био превасходно мој задатак. Ја сам био на релацији СУП – болница, место касарна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми при СУП-у Призрен да ли је постојала Служба државне безбедности?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта знате да нам кажете ко је сачињао ту Службу државне безбедности, колико људи је било? То је при Вашем СУП-у, јел тако?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Колико је људи било не знам. Начелник секретаријата је био Савић који је био упућен из Новог Сада, али не знам име, имало је па не знам не могу број да вам кажем, не знам сигурно, имао је приличан број оперативаца који су радили у Државној безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А при ОУП-у Сува Река?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: У ОУП-у Сува Река је био Нишавић и мислим да му је био на испомоћ још један-два радника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате неко сазнање да је пронађен неки локатор, неки сателитски телефон у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Јесте и тог поподнева сам и ја био и онда је било наређено да се тај локатор, сателитски телефон преда Нишавићу и Нишавић је по линији рада тај телефон по мом знању и сазнању, у ствари однео у Призрен. Шта је даље рађено и како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било, јел то кад сте Ви били?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: То је било у оном периоду кад сам ја, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је у априлу било?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: У априлу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнање да ли је пронађено раније у марту месецу?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Чуо сам из неких прича да су нашли два, три и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спомињете Нишавића, ко је то Нишавић?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: То је радник Државне безбедности у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како му је име?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Милорад или Миодраг, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте га виђали?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па како нисам га виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел можете да га опишете како је у то време изгледао?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Он је увек изгледао, имао је бркове, плав, мало мањи, пунији човек, радио је у цивилу, радио је у Државној безбедности, чини ми се од почетка у Сувој Реци, значи радио је пре рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он долазио код вас?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Није код мене, али долазио је у Призрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мислим код Вас, него у СУП?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Да, долазио је по линији рада у Државну безбедност горе у секретаријат код начелника, код заменика начелника или по линији рада коме је био одговоран да се јави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте имали прилике да га срећете, да разговарате са њим?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад кад је долазио, како га виђате, јел га виђате у цивилу или га виђате у некој униформи?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Не, ја сам га виђао у цивилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га некада видели?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Ја га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте никад? И обично како у цивилу, можете ли мало то да опишете шта је имао на себи?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па заивиси од времена и ово, имао је увек неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О том периоду говоримо, о марту месецу?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: У марту месецу, сад не знам, али кажем отприлике се носио онако мало спортски, носио је јакну, носио је фармерице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је то јакна?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па нека кожна јакна, ја кад сам га видео био је џемперу, некад у оделу, више пута у оделу са краватом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми од наоружања да ли знате да ли је имао нешто, да ли је био наоружан?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па он је био по задужењу сигурно наоружан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли сте га видели јел носио неко оружје тад када га срећете?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па тад кад сам га срео, то ја сам га сретао у центру Суве Реке испред зграде, није имао наоружање са собом тад кад сам га ја срео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То говорите кад сте били у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Да, у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А док нисте били, док сте били у СУП-у Призрен, па кад је долазио да ли сте имали прилике да га видите јел носио неко оружје?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Виђао сам га, виђао сам га кад је долазио у Призрен, али кажем вам кад је долазио у Призрен не знам, кад је долазио у секретаријат или кад смо се у пролазу срели ја нисам видео оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте још неког познавали да је радио у ОУП-у Сува Река у Државној безбедности?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Радио је један Албанац дебели, али не знам заборавио сам сад име и презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли Вам је познато Јаблановић ко је?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Јаблановић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јаблановић је био један саобраћајац, а мислим Јаблановић Раде, он је био тад већ човек у пензији чини ми се и није радио, а за другог Јаблановића не знам, могуће да је то неки његов син или ко зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хтела сам још да Вас питам нешто у вези овог кажете кад сте били саслушани код истражног судије 29.11.2005. и постављено Вам је питање да ли сте тог дана, господин Петронијевић адвокат Вам је поставио питање, да ли сте тог дана виђали у Призрену када је био увиђај, када је била болница човека који је тамо изгорео, а Ви кажете да нисте, па сте спомињали неке дневнице, паре, нешто. Јел можете то да објасните о чему се ту ради?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па ту се ради, ја сам опет испред одељења полиције био послат да видим за време бомбардовања и та два-три дана издешавале су се неке ствари, дневнице које су требале да приме радници који су били упућени нестале су из ормана у касарни, онда сам ја био од начелника полиције одређен са капетаном Савићем да одемо да видимо какве су те просторије, да ли је шта обивено у том смислу, само да видимо где је то било и да ли су ормани обивени и да ли је од бомбардовања то настрадало, какве су те просторије, једноставно само нам је то било важно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остало нам је мало нејасно, зато Вас питам зашто сте дневнице постављали? Јел можете да опишете какав је господин Митровић био као човек?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Ја сам мало имао контакта с њим, чуо сам лепих прича али ја нисам непосредно могао ни да знам много о њему нити сам имао контакт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у односу према Вашем начелнику, командиру, како се опходио?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Био је као старешина из неке приче у дежурној служби у Сувој Реци мало строг, детаље не знам како се опходио, ја нисам имао лично никаквих проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На питање заменика тужиоца за ратне злочине какав је био у односима према људима, према начелнику или командиру у станици, Ви кажете када сте били саслушани 16.06.2005. године – «онако шта да вам кажем, мени доста оштро и некоректно». Шта сте мислили под тим некоректно у неким ситуацијама?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Мислио сам лично на однос наш, међуљудски односи у служби, нисам мислио на ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел некада нешто викао, како се понашао? Исто сте говорили да није викао али као викао је тако имао је неки тон, па сте описивали када је погинуо мајор Величковић какво је то било понашање?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па било је неко понашање што је нормално у таквим ситуацијама, значи нервозан, напет и мени је било жао и мени је било непријатно, ништа посебно неко понашање, али било му је жао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете да је командант био изнад начелника СУП-а?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Не знам да ли је био изнад начелника али је био у том неком нивоу и са начелником секретаријата је био у штабу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сте изјавили код истражног судије 16.06.2005. године, кажете: «У СУП-у Призрен док сам био у Призрену и некако у Сувој Реци, командант је био изнад начелника ОУП-а, изнад свих нас, нити смо могли шта ми да утичемо на неке ствари?»

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па то је нормално, јер ја сам био један од радника који је морао само да испоштује задатке он, значи, ја још једном вам кажем да начелник секретаријата, начелник полиције, командант полиције, то су сви људи који су били и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али Ви кажете изнад нас, знате, то сте објашњавали?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па мислио сам на остале старешине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је командант био изнад?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Не знам за наредбе», даље цитирам, «Не знам за наредбе, али се постављао тако и знам да је био изнад свих тих начелника, једино не знам у Призрену тамо у штабу како се постављао». Како је то Вама деловало изнад свих вас, јел могао да нареди, јел могао да изда неку наредбу?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па он је сигурно могао да издаје наредбе својим јединицама и полицајцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А вашим?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Нашим могуће ако су имали заједничке задатке и ако су ишли заједно на задацима сигурно и по некој, ја то само причам из неког искуства по линији рада и по чину и по ономе како је постављен, значи сигурно је могао и нашим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте познавали господина Репановића?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је он?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: То је командир станице у Сувој Реци био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у то време имали неке контакте док сте били у Призрену?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па док сам био у Призрену ја сам једно време био и начелник полиције, сарађивали смо, били смо, био је примеран радник и био је радник и по томе сам га ценио и кад сам отишао у Суву Реку ја сам већи део и проводио с њим и био с њим у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А господина Јовановић Ненада?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Јесте и он је био помоћник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помоћник?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте познавали Петковић Мирослава?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Упознао сам га кад сам отишао у Суву Реку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад кад сте отишли?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Његовог брата сам познавао Зорана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Зоран, шта је он у то време био?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Не знам шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био полицајац Петковић Зоран?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Није био полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате где је припадао?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па у општини, у Цивилној заштити, једно време мало је и он радио на пумпи, не знам детаље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел долазио у СУП Призрен, јел долазио, да ли сте га виђали?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Ја га нисам виђао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га виђали?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми господина Чукарић Слађана да ли сте познавали, да ли сте чули?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Чуо сам, знам га као полицајца само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте га први пут упознали?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па ја сад, можда ћу да погрешим, мислим да је он у Ораховцу радио и кад сам одлазио у неке контроле пре рата и ово у лето, у дежурну службу или у пролазу као старешина, значи не познајем га блиско.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте одлазили у Ораховац, јесте он је и тамо једно време радио, пошто сте били у контроли јел сте чули нешто о њему као полицајцу какав је то био човек?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па да вам кажем било је много полицајаца, није ме интересовало, никога нисам ни питао за Чукарића

уопште. Мој задатак је био са старешинама, а на пример кад одемо то је из оделења полиције контакти су наши били са командиром, замеником командира, начелником ОУП-а, са помоћницима зависно како су били задужени, по линији рада са службом коју смо контролисали, значи извршавање задатака, изглед полицајаца, стручно усавршавање, онда оцењивање, испити, такви су били ти моји контакти са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када су дошли у Суву Реку, кажете и ту сте га видели?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Чукарића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Нисам сигуран да сам га видео у Сувој Реци и не знам га из Суве Реке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате га из Суве Реке?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ни какав му је надимак био?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих се опет вратила на ово бомбардовање. Разумем датуми не могу да се памте сигурно, али знате кад је неки догађај тако нешто значајно то се ипак памти, као што сви знамо 24. март кад је било бомбардовање Југославије. Међутим, ми имамо овде неких исказа рецимо господин Јовановић Ненад он по његовом, како је он изјавио овде он каже да је бомбардовање било 24. марта, да је тад бомбардована касарна, да је он у то време да је био у болници у Призрену, да је веза била отворена и да је чуо да је бомбардована касарна, значи то би било те ноћи, чак каже негде око пола 12, значи то би било негде касно, јако касно, значи то је те ноћи када је прво бомбардована Југославија, прве бомбе које су пале на касарну те ноћи су пале.

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: У Призрену знам да су прве бомбе пале на касарну и да је било ноћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је објављено да је 24-ог, па да ли је те ноћи било, то Вас питам, то је немогуће да не можете да се сетите, зато инсистирам јер сте Ви сведок, разумете? Инсистирам на томе јер Ви сте сведок и дужни сте. Ја покушавам да Вас подсетим да ли можда би Вам то нешто помогло, јер овде имамо изричито да је био, јер дете му је било болесно, био је у болници у Призрену, чуо је.

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па могуће али ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могуће, али не знате сигурно?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господин Митровић каже да је то било негде 25. марта у вечерњим сатима и то негде око 8 сати, Ви кажете сад не можете прецизно, не сећате се?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Ја сам рекао да је око 8.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер ми овде имамо у неком извештају да стоји да је у ноћи 25. на 26. око 20 часова, мада је и то јако незгодно, неразумљиво шта значи, то ћемо испитати, али Вас чисто питам шта је то, да ли је могуће да је тог дана, те ноћи да је бомбардована касарна?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Не сећам се датума, отприлике знам време и знам да сам био два дана ту баш због тога што сам био задужен за то да пружимо помоћ повређеним нашим полицајцима, радницима и што сам био у одељењу полиције више по тој линији задужен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте рекли. Да ли сте господина Митровића видели тог дана када је био и тај увиђај, када је касарна бомбардована да ли сте га видели?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Мислим да је сутрадан прошао једном, али нисам сигуран стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на који дан сутрадан?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: У односу дан после бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дан после бомбардовања? Како мислите да је прошао?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па да је прошао на блиц онако на 10 минута да види шта се десило, шта је остало од касарне, али нисам сигуран јер сам ја био са људима који су дотерали те машине које су требали. Био сам задужен да та два полицајца погинула извадимо из касарне и да предамо породицама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел се он вама нешто обраћа то кад пролази на блиц?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па није он имао шта мени да се обраћа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то где, у касарни?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: У касарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту мислите да сте га видели? Које би то време било отприлике када га Ви видите? Пазите, пошто кажете два дана је био увиђај и то кад би то било, кажете сутрадан, али кад у које време, у јутарњим сатима, по подне, увече?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: У преподневним часовима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре подне?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Мислим да је до 10 сати, тако мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тога се сећате добро?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, за страдање породице Бериша кад сте први пут чули?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па чуо сам три дана по одлазак мој у Сувој Реци значи кад сам питао за тог мог пријатеља, познаника, чуо сам да је настрадао али детаље друге нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ја Вам говорим породица Бериша, а не један човек?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Ја сам питао за Јашара, јер сам само њега знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте први пут чули, пазите ту је страдало око 50 људи?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Три дана после мог одласка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја не питам за Јашара него уопште за породицу Бериша да је страдао, тада сте чули, па колико људи је страдало, јел сте чули?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Јел сте се интересовали? Ако кажете да сте познавали, живели сте тамо, да ли сте се уопште интересовали?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Ја сам се само интересовао за Јашара зато што сам њега познавао и једноставно постојала је нека шта ја знам, отишао сам у Сувој Реци, мислио сам да могу и даље да сарађујем с њим, мислио сам да ћу, желео сам да га видим, да га сретнем, само сам зато питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми Јовановић Годор ко је то?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Јовановић Годор? Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули за њега?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Папић Рамиз?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, које послове је обављао?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па он је био више у дежурној служби као интервентна, исто је одлазио на лице места пружао помоћ нашим, возио је, по неком мом сећању, али полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Миљковићу, Ви у истрази рекосте, то је ово саслушање Ваше од 29.11. рекосте. Молим?

Миљковић, добро. У сваком случају рекосте да те вечери када је касарна бомбардована Ви то чули на отвореној вези, били код куће, до те вечери нисте ни отишли до касарне?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Отишао сам али нисмо смели да прилазимо, нисам смео, нисмо улазили горе у кругу, видели смо да је то био хаос, помоглисмо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ево ја сад читам шта сте рекли: «Али ноћу нисам смео да одем, јер нисам био ни обавезан, нисам имао ни превоз, сутрадан сам био на увиђају», а сада нам причате о томе како сте то чули око 20 сати, како сте одмах отишли горе, више вас прво до СУП-а, што је разумљиво, а потом и до касарне и да сте око 10 увече пронашли на стадиону овог повређеног?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Прошло је 7 година од тада, ситуације су биле такве.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ајте пробајте вратите се назад, сетите се у ствари кад сте пронашли тог повређеног и где, кад сте били тамо, да ли те вечери или сутрадан?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Ја мислим да сам био и те вечери и сутрадан.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Сутрадан јесте, претпостављам да јесте, али да ли сте били те вечери, кажем, пре годину и по дана или колико већ, пре годину дана изјавили да те вечери нисте били, нисте ни смели отићи, нисте ни имали превоз, што све опет је прилично онако чврсто?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па јесте, ја сам био 4 км удаљен од касарне, на улазу у Призрен, значи у селу Љубижда и ту ми је била кућа и ја сам преко везе чуо, то је све истина јер сад око овог стварно нисам ни сигуран.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како је изгледао тај човек кога сте нашли тамо на стадиону?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Он је имао опекотине само.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Опекотине по?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Рука, лице и.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли знате ко је то?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Не знам по имену.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: По имену не знате?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ајмо да, мислио сам у смислу да ли је то припадник СУП-а у Призрену или неко од ових на испомоћ од упућених?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Не, то је припадник од упућених лица и био је смештен у касарну.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Где сте Ви дочекали крај бомбардовања, ако сте отишли у Суву Реку почетком априла, да ли сте и тамо дочекали крај бомбардовања?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте учествовали, рекосте да сте се стално нешто сељакали са СУП-ом, измештали локацијски, да ли сте учествовали у измештању СУП-а у Призрену за Србију?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Где је СУП, односно ОУП Сува Река или СУП Призрен где су измештени?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Измештени су у Крушевац

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У Крушевац су измештени?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли то значи да је сва документација СУП-а у Призрену, односно ОУП-у Сува Река да је сва документација која је пренета и понета да је у СУП-у Крушевац.

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Не у СУП-у у Крушевцу него у Ватрогасном дому где је измештен на СУП, требало би ту да буде.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заменик тужиоца за ратне злочине?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Опростите можда ћу Вас питати нешто што сте већ рекли, али. Који је Ваш задатак био у СУП-у у Призрену пре него што сте отишли у Суву Реку?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Мој задатак је био, рекао сам, био сам официр полиције у одељењу полиције, стручно усавршавање и унапређење послова полиције, тако је гласило решење.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете малопре да сте Ви имали неки задатак да организујете то откопавање тих рушевина из касарне?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Не, него у касарни. Не откопавање него, то смо радили да би извукли наша два полицајца која су погинули.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али шта сте Ви у томе радили?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Ја ништа нисам радио, радиле су машине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко је организовао те машине, ко је организовао?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Старешине из штаба су организовале, али ја сам био одређен ето да пропратим то и да будем ту, једноставно да те лешеве извучемо и да предамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад сте добили тај задатак да то урадите?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Сутрадан после бомбардовања, одмах изјутра у 8 сати, после бомбардовања касарне.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта то није функционисало у Сувој Реци, па су Вас 1. априла по усменом наређењу пребацили у Суву Реку?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Не знам ја то, то требате начелника питати, он мени сам није рекао, то је моје мошљење да сам ја због тога отишао, али не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, Ви кажете овако нешто није функционисало и требало је да Ви будете начелник ОУП-а Сува Река?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па мени је речено да мој први задатак који сам добио усмено наређење начелника да одем и да будем уз начелника ОУП-а и да једноставно будем њему помоћник или заменик, не знам, али то је све усмено. Значи, нисам имао решење за те послове.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је јасно да нисте, али шта то треба да Ви урадите што не зна начелник, који кажете да је нови из цивилства, шта он то не зна а Ви знате па Ви да му помогнете?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Ја не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па како можете да одете нешто да помажете, а не знате шта да помажете?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Сад мени, довели сте ме у ту ситуацију да стварно ни ја не знам шта сам требао да помажем, али сам био с њим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Првог априла сте дошли у Суву Реку. Јел сте познавали од раније Суву Реку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, рекао је од 01-ог до 06-ог.

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Познавао сам људе у Сувој Реци, живео сам у Сувој Реци 6 година.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли нешто приметили да није онако као што је било пре тога?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па рекао сам да сам приметио, накратко сам питао полицајца, не сећам се ког, у дежурној служби.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А зашто нисте питали начелника?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Ког начелника?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па нисам га питао, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па нормално је да питате начелника, не да питате неког полицајца успут?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Зато што, сад јел хоћете да Вам кажем искрено?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Искрено.

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Зато што је тај начелник осећао да ћу ја можда да му будем нека замена и да ћу да га заменик и нисмо ни имали неке те разговоре, нисмо причали на ту тему.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А на коју тему сте причали, а на коју тему нисте причали?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Причали смо на те догађаје везано за оно све што се дешавало ту у Сувој Реци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које догађаје?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па свакодневни догађај од кад сам од 6. априла.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте између 01-ог и 06-ог, немојте ми сад померати. Не, али ја Вас питам, долазите у Суву Реку да нешто што није функционисало да се среди и сад видите неке промене, па Вас ја питам, Ви кажете питао сам неког полицајца, па ми он није рекао. Ја Вас питам зашто нисте питали начелника за оно што је било, не за оно што је долазило, него оно што је било?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Зато што начелник и није волео што сам ја отишао, по мом неком мишљењу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел Вам рекао то?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па није, али осећао сам ја из понашања и ово.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само нам реците име тог начелника?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Витошевић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Витошевић?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јел то разлог што сте Ви 80% времена проводили са Репановићем?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Није само то разлог, јесте и то, али и то што сам са Репановићем док сам био начелник, док сам му био старешина био ми је примеран радник и били смо ближи у служби, добро ја нисам познавао, него кад је дошао у секретаријат.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте са Репановићем били ближи и познавали сте, што нисте питали Репановића?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Знате како, такво је стање ситуације било да те ствари нисам могао ни да питам, ни да причам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А које ствари?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па то што ме Ви питате да ли је ово било, шта је ово било, кад је ово било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знам ја, ја Вас питам, Ви сте дошли.

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Мене је интересовало само до оног дана када сам отишао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па Ви сте дошли у Суву Реку јер нешто није функционисало, сад Вас ја питам шта није функционисало, а Ви не знате? По десети пут Вам исто понављам, али морам да Вас уведем да би одговорили ово што Вас питам. Како ћете да нешто решите што не функционише, а не знате шта не функционише и не знате шта треба да решите и видите неке промене у Сувој Речи и нећете да питате начелнике јер нисте с њим добри и питате неког полицајца на улици па Вам он не каже. Ја Вас питам сада зашто не питате Репановића с којим сте добри, који је ваш потчињени био некад? Имате поверење јер је био добар, зашто њега не питате?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па нисмо уопште причали на ту тему, нисам ни ја хтео да знам неке ствари.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта нисте хтели да знате?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па нисам хтео да детаљишем ништа везано за ситуацију, ратно стање, бомбардовање, мене су више интересовали наши радници, наши послови, не знам зашто нисам питао Репановића уопште.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кога сте питали за Јашара?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Питао сам једног полицајца у дежурној служби.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ког, како се зове?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Не сећам се, али.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта вам је рекао како је, кажете настрадао Јашар, како је настрадао Јашар?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Није ми рекао како је настрадао, мислим да је и он на пумпи настрадао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да је и он на пумпи? Па јел још неко на пумпи настрадао?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете, Ви питате за пријатеља Јашара, а он Вам каже мислим да је и он на пумпи настрадао?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па зато што је радио на пумпи, зато то тако кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али и? «Мислим да је и он настрадао на пумпи», ко је још настрадао? И то је било довољно, Ви сте пријатељ са Јашаром и сад питате како је настрадао?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па мене интересује само он.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па шта сте питали? Настрадао? Шта значи настрадао?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Погинуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: То ме није уопште, нисам питао како је настрадао и шта. Ја сам хтео да га видим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте знали о Јашару?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Знао сам да је радио на пумпи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел био ожењен?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Јесте ожењен и био је пријатељ мог таста зато што је мој таст.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли му знали родитеље?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Нисам му родитеље знао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел сте му знали супругу?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел сте знали колико има деце? Јесте ли питали шта је с породицом?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Нисам питао, ја сам питао за њега само и онда када сам видео да ту не могу њега да видим, ништа ме није интересовало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јесте ли отишли да изјавите саучешће породици?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па где у то време, кад сам ја отишао, не знам ни да ли је била породица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па то Вас питам следеће. Јел било људи кад сте Ви дошли да помогнете и да преузмете ОУП Сува Река, јел било људи у Сувој Реци, Албанаца?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Веома мало је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јесте ли питали где је становништво?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Кога да питам?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Начелника Вашег друга Репановића, дежурног па све остало редом?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Нисам имао потребу, не знам уопште.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел нисте имали потребу зато што сте знали или зато што Вас није интересовало?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Што ме није интересовало, детаљи и што сам био, био сам у таквој ситуацији да морали смо да се суочавамо са догађајима који су нам се дешавали ту тог дана и ово, нисмо ми имали времена да причамо ми много, није то било време такво да би могли сад да причамо, могли смо ми можда касније да причамо, али тада је било

бомбардовање, гинули су нам људи, била је ситуација толико напета да смо морали о догађају, од случаја до случаја да радимо, скоро нисмо ни имали времена да причамо о томе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али да би сте сачували од нечега Ви морате да знате шта је опасност, па да би сазнали шта је опасност, морате да знате неку историју шта се десило пре тога, па Вас ја сад питам као неког ко је ту број 2 у Сувој Реци, како сте мислили да спасите људе а да Вас не интересује шта је било и где Вам је становништво Суве Реке?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Нисам ја отишао да спашавам људе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па кажете малопре «спашавали смо људе јер је бомбардовање, наше људе смо спашавали», шта сте Ви то урадили и како сте то организовали?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Ја сам мислио то на раднике полиције повређене, рањене и настрадале, ја на то сам мислио, нисам ја мислио на цивилно становништво.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Код истражног судије на питање заменика тужиоца објашњавате, помињете неку свађу између Репановића и Митровића, хоћете да нам објасните шта је то?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: То ми је командир Репановић рекао да не свађу, него ето да је Митровић у некој ситуацији када је, чини ми се Аранђеловић мајор погинуо, био страшно љут и да се на њега једноставно тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овде не помињете мајора Аранђеловића, сад први пут помињете Аранђеловића?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па сигурно ме нико није ни питао зашто је то било тако, ја сад вама кажем да је то тада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не. Кажете овако: «Не, није ми причао конкретно, нисам ни хтео искрено да вам кажем да га питам, јер нисам волео да причам о томе».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спомињао је мајора Аранђеловића, спомињао је, рекао је мајор Аранђеловић је ту погинуо, било је таквих акција, спомињао је мајора Аранђеловића.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија, али не конкретно.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја вас опет молим да се презентирају делови изјава, да се каже код ког датума и код кога је та изјава дата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам то прошлог пута рекла, не можемо баш прецизно да вам говоримо ни препричамо, није ваљда да говорите оно што говоримо, цитирамо?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Овде се свашта дешава, морам да пратим изјаву, да читам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 29.11. код истажног судије, друга страна од назад ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спомиње.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта знате о томе и кад је то било та свађа?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Не знам кад је била, не знам детаље, нисам био ту, кажем вам шта знам кад је мајор Аранђеловић погинуо то је био, не знам да ли је био заменик, али чини ми се да је снабдевао јединицу храном и ово, да је отприлике то тада било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад је то било?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Не знам датум, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел то било онда у марту? Ако сте од 01-ог до 06-ог остављате могућност да сте били?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Не у марту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кад Вам је онда причао, кад се то догодило?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па кад сам отишао два, три дана, као ја сам у априлу дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па значи да се то претходно догодило, он Вам прича догађај који је био, јел тако, јел то било у марту да се десило? Разумете, ако Ви долазите у периоду између 1. и 6. априла господин Репановић Вам прича о том догађају, о тој свађи, неспоразуму, е кад би то било, кад Вам он прича? Значи, догађај који се догодио претходно или кад? АДВ.МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Сведок није рекао да му је рекао господин Репановић да је то било непосредно након његовог доласка, значи Ваше питање је сугестивно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, уопште. Ако му је причао, значи да се то догодило, јел тако, како може другачије да буде?

АДВ.МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Али могло је да се догоди и у априлу и у мају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никако није могло у мају да се догоди, ако је дошао у априлу и причају о том догађају. Немојте да ми упадате молим Вас. Значи, у периоду од 01. до 06. априла, значи он Вам прича, не може да Вам прича крајем маја шта је било или у мају, он Вам прича значи шта се догодило?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Он није ми то причао, детаље ми нисмо много причали о томе, него требали смо да одлучујемо о измештају зграде «Србија шуме», да преместимо наш штаб у Сувој Реци у Дом здравља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, конкретно одговорите на питање о мајору Аранђеловићу кажете да Вам је причао да је погинуо?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Није причао, ја сам то чуо, ја сам то знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сад сте рекли да Вам је причао господин Репановић и да је ту било неких свађа и дошло до неспоразума између команде Посебне јединице? На питање адв. Горана Петронијевића: «Да ли Вам је познат случај да је неко био рањен из тих Посебних јединица, па су тражили помоћ баш у превозу, па та помоћ је изостала из неког разлога, па је дошло до неког неспоразума између команде Посебне јединице, Ваше јединице», значи то Вам адв. Петронијевић говори. «Јел су били неки рањени, погинули из њихове јединице у неким акцијама изнад Суве Реке», а Ви кажете «било је, рекао сам ја мајор Аранђеловић је погинуо, било је таквих акција», значи у оквиру тих неспоразума шта је било, каквих неспоразума, испричајте нам о томе, не знамо тај детаљ. Какви су неспоразуми?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: То је неко тренутно стање кад је највероватније командант дошао и било му је жао што је Аранђеловић погинуо и што се све то тако десило и што наше јединице нису могле, наша интервентна и дежурна служба није могла да правовремено пружи неку помоћ, ја не знам на шта се све то односило.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па шта Вам је рекао како је изгледао тај разговор, због чега је Репановић?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Био је љут каже и није могло да се с њим прича и то ја мислим нормално по понашању и ја бих кад би мој радник тако погинуо, не знам, ништа ненормално и неприродно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: (пуномоћник оштећених) – када је обилазио, одлазио је у болницу, касарну тамо код хеликоптера овај дан, сутрадан после бомбардовања касарне, да ли је било где на тој од тих локација видео Митровића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, одговорио је видео га је у пролазу на кратко.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: А да ли је, то је рекао да је видео у пролазу, а то мени није довољно, мислим да ли је био код хеликоптера, и у болници и у обиласку касарне?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Он је сигурно био у болници пре мене.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Не, да ли га је он видео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га Ви видите, не сигурно?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Не нисам га видео.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли га је видео код хеликоптера?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Ја колико се сећам мислим да сам га видео у повратку кад смо ми одлазили они су се враћали.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли га је видео у МУП-у, у ОУП-у?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ми јасно, шта у повратку?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па на улазу у касарну смо се негде мимоишли возилом, али сад стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питамо Вас за обичне полицајце, питамо Вас за неког ко је на функцији, да ли га Ви видите око транспорта повређеног? Да ли га видите ту око хеликоптера, значи не само шта је могуће и да би требало, него да ли га видите, само јел га видите?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Ја сам га тог дана видео.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: А да ли сте га видели код хеликоптера?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то кажите да ли сте га код хеликоптера видели?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па ја сам га видео сигурно и ја сам био ту, значи или је прошао код хеликоптера или код зграде а то је ту на 100 метара, значи нисам, сад прошло је доста времена и нисам сигуран.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли га је видео у СУП-у Призрен?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Када?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Тог дана?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Нисам одлазио ја доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то кад кажете на кратко сте га видели, јел то мислите то кад сте се мимоилазили возилом код касарне кад је пролазио, то је на кратко и то је једини пут када сте га видели?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Јесте.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Он каже да је радио на крвним деликтима у СУП-у Призрен, да ли је његова надлежност била кад се деси крвни деликт на територији ОУП-а Сува Река да одлази тамо да врши увиђај, да подноси пријаву?

АДВ. ВЕЉКО ЋУРЋИЋ: Примедба молим Вас. Он је некада радио, а у ово време је био официр полиције, није био уопште за време рата на крвним деликтима.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Не, нисам питао, знам да је био у Призрену, него иначе пре рата?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: У време рата ја сам од `90, кад су Албанци напустили секретаријате, ја сам онда радио крвне деликте једно 4 године.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: У Вашој надлежности да? Да ли је био притвор у Сувој Реци у ОУП-у.

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Имала је просторија за задржавање.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли је имао криминалистички техничар?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Имао је, рекао сам, али у последње две године можда пре рата, пре тога није имао.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Е сад прелазим на ово кад сте дошли у Суву Реку, кад сте дошли да ли је био неки полицајац на звонику цркве кад сте Ви дошли?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Ја сам чуо те неке приче и питају за звоник, а ја сам сигуран и знам да та црква, колико сам ја видео и нема звоник, то је мала црква у склопу гробља.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Једина црква?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па јединица је поред пута у склопу гробља.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Добро, Ви нисте.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Извините судија молим Вас, на оваква питања у моменту кад је дошао сведок у Суву Реку да ради, где је био СУП?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био ту?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Био је у управи.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Какво је то сад упадање?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па упадање зато што одговара сведок на питање где је торањ у односу на СУП, а СУП није био на месту, да сад не причам ја уместо сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не само је питао за звоник.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А за звоник.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Нисам питао, него да ли је једини?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите господине Тодоровићу.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли знате тај Рештански пут где се налази?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Рештански пут знам, како не. Рештански или Лештански?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Рештански?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Знам.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли Вам је позната кућа нека где је био ОЕБС пре рата, пре бомбардовања?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Не знам.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Кад сте Ви дошли ту да радите у Суву Реку колико је било ауто и јел било ауто-патрола и јел деловала?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па била је једна.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Колико је било људи?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Колико смо имали, како је кад имало полицајаца, да ли два, три, четири, зависи од случаја, догађаја.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Јел знате Ви где се налази Занатски центар у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Знам.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Јел сте приметили неке промене, нешто кад сте дошли да радите?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Ја сам рекао да сам приметио да је, то је ту аутобуска станица, Занатски центар.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Па јел сте приметили нешто? Јел сте приметили да је нешто оштећено, да је бомбардован, да ли је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте приметили ово, кажете паљевине да су биле неке изгореле?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: У граду.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Мене конкретно интересује овај Занатски центар, сад одговорио је на Ваше питање за паљевине.

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Нисам улазио.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Споља нисте ништа приметили? Рекли сте да је Сува Река била у обавези да увече шаље депешу СУП-у Призрен о дневним догађајима. Јел то била обавеза кад је почело бомбардовање?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Увек је била обавеза.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Па јел била нека, Ви сте тад били у Призрену, да ли је био неки извештај о неким погибијама, убијањима кад је почело бомбардовање?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Нисам ја то могао, нисам био у могућности да то пратим, да читам и да видим.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Јел била Посебна јединица полиције у Сувој Реци кад сте Ви дошли?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Не, Сува Река није имала Посебну јединицу полиције.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Добро, немам више питања.

НАТАША КАНДИЋ: Реците нам јел сте имали радио везу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је имао је.

НАТАША КАНДИЋ: Јел можете да нам наведете неке изразе, шифре које су се користиле?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: То само смо имали посебне знакове, нисмо имали изразе, шифре.

НАТАША КАНДИЋ: Па на пример јел сте користили тамо ПЈП Призрен или ПЈП 37. одред, јел сте користили на пример некада за шифру «гумица», «шибица», «сунчање»?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Нисам чуо.

НАТАША КАНДИЋ: Никада?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте нам да сте живели на 4 км од Призрена, Љубижде, какво је то село у смислу састава становништва?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па у том селу су живели Срби, Муслимани, Албанци, значи мешовито.

НАТАША КАНДИЋ: А шта је било са Албанцима?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Остали су ту.

НАТАША КАНДИЋ: Нису за врем НАТО бомбардовања?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Нису...

НАТАША КАНДИЋ: Јел то био неки договор, организована Ваша заштита или?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Какве везе имају са предметом оваква питања за Призрен да ли је било и да ли су ишли или нису, то нема везе с овим предметом молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите.

НАТАША КАНДИЋ: Сведок је полицајац. Кажите нам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извините, има везе. Ако су на 25 км одатле људи одлазили а овде одлазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате потребе да објашњавате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али није одговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је одговорио. Господине Ђурђићу микрофон укључите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Има везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите са постављањем питања.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите нам где је био, где су биле Посебне јединице из Србије у Сувој Реци? Где су биле смештене?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Оне нису биле смештене у Сувој Реци, али су имали у школи мислим да су имали истурене људе који су.

НАТАША КАНДИЋ: Тада када сте Ви дошли нису били смештени, а где су били?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: У основној школи, у учиници на поду.

НАТАША КАНДИЋ: Значи, били су у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Није јединица него су, то је била група на пример од десетак, не знам сад тачно број људи који су били у школи.

НАТАША КАНДИЋ: А јел су старешине долазиле у ОУП?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Ретко.

НАТАША КАНДИЋ: Јел сте виђали да командант 37. одреда или чета, да ли сте видели на пример, јел сте знали неког од командира чета, јел сте познавали неког?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Рекао сам познавао сам најбоље Величковића и познавао сам Аранђеловића који су долазили евентуално због те хране, због снабдевања и тако, због неке помоћи у снабдевању.

НАТАША КАНДИЋ: Јел Вам познат Ненад Стојковић?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Ненад Стојковић?

НАТАША КАНДИЋ: Где се налази војно стрелиште у Призрену? Да ли у некој близини касарне или је?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па можда једно 7-8 км од касарне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се к нама молим Вас.

НАТАША КАНДИЋ: Ви сте били у ОУП-у у Сувој Реци. Да ли знате шта се догодило ко је организовао закопавање лешева тамо на војном стрелишту, пошто је то у Призрену где Ви знате, а налазите се у Сувој Реци, лешеви Суве Реке?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас, не може када, закопавање, где, ко.

НАТАША КАНДИЋ: То је та чињеница молим вас.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Која чињеница молим Вас, не може овакво питање. Не може овакво питање закопавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никакве лешеве није спомињао.

НАТАША КАНДИЋ: Не, он није спомињао ја га питам за војно стрелиште, онда га питам.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Председнице, ја Вас молим да се преко Вас постављају питања, јер је неумесно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу нисам Вам дала реч. Немојте молим Вас.

НАТАША КАНДИЋ: На суђењима пред Хашким трибуналом, то је нешто што је опште позната чињеница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вам познато нешто о томе?

НАТАША КАНДИЋ: Ја само питам да ли зна он нешто о томе и да ли нешто може да нам каже о томе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете, не знате ништа?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Не знате ништа? Да ли можете да нам објасните ПЈП Призрен да ли је оптужени Мотровић надређени Вељку Раденовићу или ПЈП Призрен нема везе са ПЈП из Србије?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: То би опет требали да питате људе из штаба, а мислим да је Вељко Раденовић, то је лично моје мишљење требао да буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта јел требао да буде?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па мислим да је Митровић могао и њему да изда, али то је моје мишљење.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли имате податке о томе да ли је ПЈП Призрен учествовао, било са четама или са неким деловима, да ли је учествовао у акцијама са ПЈП из 37. одредом, 83. или неким другим одредом?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Сигурно да је учествовао, имали су заједничких акција и у околини Ђаковице и Дечана одлазиле су јединице, ја не знам детаље тачно кад су и где одлазили, значи највероватније да су имали заједничку акцију.

НАТАША КАНДИЋ: А у околини Суве Реке?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Не знам за тако.

НАТАША КАНДИЋ: А Ви сте значи провели све време тамо? Јел можете да нам кажете у чему се састојао Ваш свакодневни посао?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па рекао сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је. Немојте га враћати понов, више пута је објаснио.

НАТАША КАНДИЋ: А јел било неких састанака службених на којима сте Ви присуствовали?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: У општини у Сувој Реци јесте, а на друге састанке нисам одлазио.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је на те састанке долазио неко из СУП-а Призрен?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Није, одлазили смо ја и начелник Витошевић.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је био начелник СУП-а Призрен?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: У то време, једно време је био Зекавица Градимир и после тога Милош Војиновић.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли је када сте Ви дошли у Суву Реку, да ли је тада било пролаза аутобуса и конвоја избеглица кроз Суву Реку?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих Вас само још питала нешто везано за овог повређеног полицајца. Ви сте, кажете били присутни, Ви сте њега пребацили до болнице, јел тако?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пребацили сте га колима?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и то би било у које време отприлике? Значи ако је те ноћи бомбардовано?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Можда сат или пола сата или два сата после бомбардовања, после тога кад се десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, одмах после то кад се десило Ви сте га пребацили?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Ма нисам га ја пребацио, јер ја сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте са њим у колима, тако сте рекли да сте га пребацили колима?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, колико проводите у болници време са њим?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Мало, само на пријемном док је био у ходнику ја нисам више ни одлазио нити сам био с њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте нешто разговарали са њим, да ли је причао, да ли је?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Није могао да прича, сутрадан сам разговарао с њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није могао да прича?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Није могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутрадан, само ми опишите Ви одлазите код њега у болницу у које време?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: У преподневним часовима, можда пола десет, десет у јутарњим сатима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јутарњим сатима сте код њега у болници?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли затичете тамо некога, код њега да је у болници, у његовој соби?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Има колеге ту, ту су били полицајци који су још то организовали, припремали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су били око њега?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви разговарате сад са њим, да ли он нешто говори? У каквом је он стању, како води разговор са Вама?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Био је у лошем стању, само је успут изразио жељу да би волео да види каква је касарна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте нам објаснили. Јел он лежи, седи кад долазите код њега, како он изгледа?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Где кад долазим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте дошли у болницу, то сутрадан јел он лежао, седео?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Он је тада лежао, ја сам га доле у ходнику сачекао, помогао сам му да уђе у возило и одвезли смо га до касарне на стадион где је хеликоптер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је можда рекао да га је неко посетио неко од функционера, да ли га је посетио командант, да ли Вам је то рекао?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам то рекао? Ја ћу Вам једну фотографију показати па Ви ћете ми рећи шта видите и кога видите на тој фотографији? Ја бих молила режију да ми покаже фотографију број 6, фотографију Митровића. Препознаћете сигурно господина Митровића, али ме интересује да видите овог повређеног, јел то тај човек и како је изгледао? Режија молим вас фотографију број 6.

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Ја сад тог човека не би препознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само да прокоментаришете фотографију. Шта се дешава? Е, јел видите?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: То је Митровић командант, ово је повређени човек који је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тако изгледао у то време?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Ја не знам, мени се ова слика, не знам можда. Горе на оделењу, ја сам вам рекао био до пријема, нисам видео али то знам да је он и да је то командант Митровић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то? Ту у ту просторију Ви сте ипак ишли горе кажете?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па то је највероватније у болници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро болница, кажете да су били ту и неки око транспорта људи који су били полицајци?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Знате како се то дешавало, то је сваког минута могло да се промени ситуација и сигурно кад је командант био он је био у почетку или ово како ми изгледа, не знам да ли је било одмах то јутро, не знам, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко како Вам је изгледа?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Повређени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Повређени? Па јел Вама он тако изгледао тад?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па тако, али овде је можда по мом, моје мишљење неко да је можда касније кад се мало опоравио, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам да ли је он Вама тако изгледао зато кажете једва је причао, једва? Није Вам тако, мислите да је касније?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Оно како сам ја тада видео човека можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам прокоментаришите како сте га видели, да ли Вам одговара та слика то како сте га видели, јел могуће да је он тако изгледао кад се то догодило?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Ја сам га исто овако видео са везаним рукама, с овим, сад ми ово на слици изгледа мало другачије у односу на оно што сам ја имао до сад у глави, а сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте Ви то имали у односу, ево видите ову фотографију?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па мислио сам да је он тада када сам ја имао контакт с њим био болеснији, тежији, теже му је било, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам да ли је уопште изгледао овако? Био Вам је болеснији, тежи, у ком смислу мислите болеснији, тежи?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: У смислу да је то било још брзо после догађаја, значи сутрадан одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутрадан? Јел овако изгледао сутрадан?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Не могу да се изјасним ја сад. Ја сам га у стојећем ставу видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али кажете болеснији, како мислите болеснији Вам је изгледао не овако? Рекли сте да сте мислили да је то касније?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Да, и да је теже, оног дана је мени изгледао, сад слика је то, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је Вама изгледао?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Блећи, изнурено, уморан, што је и нормално било после свега онога што је преживео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, господина Митровића сте виђали у зеленој маскирној униформи? Да ли сте га видели у оваквој униформи?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па повремено сам га виђао и у овој униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има можда неких питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли препознајете ту просторију?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Сад ми ова просторија више личи на просторију где су наши радници били смештени испод касарне у војној болници, али нисам сигуран. То је била војна болница, војна амбуланта испод касарне.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је то далеко од болнице у којој сте га Ви обишли тог дана?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Прилично је далеко.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је то далеко?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Пролази се из једног краја на други крај града, значи можда 4-5 км.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 4-5 км?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Слободна процена нека, не знам тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите овде неки бокс цигарета, пошто сте били поред њега кад су га транспортовали, јел сте имали можда прилике да видите овај бокс цигарета уз њега?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Нисам имао прилике, ја нисам био горе, ја сам га чекао на пријемном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па тад кад су га довели? Како су га довели, не на пријемном него до хеликоптера?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Возилом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел сте имали прилике да видите овај бокс цигарета?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Не сећам се, нисам видео код њега цигарете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам рекао био ми је командант, посетио?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па није причао о томе, он је човек. Једино што смо причали, изразио је жељу да види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То једино? Добро. Хвала. Направићемо паузу једну, Ви ћете сачекати.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДРЕЂУЈЕ СЕ пауза у трајању од 20 минута.

Настављено у 12,00 часова.

Сведока молим Вас уведите.

Господине Миљковићу, још бих Вам поставила питање. Када се обавио тај транспорт повређеног полицајца, где сте Ви после тога отишли?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па ја сам се онда вратио у секретаријат у Призрену у своју канцеларију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: У Призрену на спрат у моју канцеларију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ту био и даље, није измештен?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Секретаријат? Где је и био ту сте били у тим просторијама где је и раније био?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када је измештен СУП?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Датумски не знам кад је измештен само знам на која места је био измештен, иначе не знам датумски кад је измештен. Ја сам се вратио требао сам неку опрему да изнајмим, неке моје бележнице и после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је био начелник СУП-а ту?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Где, у згради?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У згради кад сте дошли?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Нисам био код начелника у СУП, био сам код начелника полиције, он је био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, ко је то?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Милан Ђуричић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Вукобрат, да ли сте видели?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па нисам га видео, али мислим да он је био увек у канцеларији, увек на свом радном месту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас зато што ми је мало нејасно јер кад смо саслушавали оптуженог Митровића он каже, пошто је и он био присутан када је био тај транспорт повређеног, додуше био је у кругу, удаљене су једна од друге 500-700 метара игралишта и пратио је како се одвија тај транспорт повређеног полицајца, он тако каже и након када је хеликоптер полето, каже кренуо је према СУП-у Призрен, односно измештеном командном месту СУП-а Призрен и они су напустили зграду коју су до тада имали доле у граду преко пута хотела «Теранде», то је било негде око 11, 12, па Ви кажете да сте дошли у ту зграду где је и био секретаријат па не знам.

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Шта би био измештен, али ми смо могли да одлазимо у своје канцеларије и ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам да разјасните? А где је био тада измештен штаб?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Он је био измештен преко пута Теранде у агенцији «Путник», значи то је иза зграде хотела, мислим преко пута хотела, али иза зграде «Прогресове» зграде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте Ви изшли до тог измештеног места?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Био сам једно два пута, изнад «Атекса», изнад продавнице, ишао сам, то је било испред једне чесме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоци, изволите питања? Да изволите?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Малопре сам га ја питао друкчије је одговорио, а сад друго. Да ли је видео у том СУП-у кад се вратио Митровића, окривљеног Митровића?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Тог дана када сам ишао?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Нисам видео Митровића.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

НАТАША КАНДИЋ: Ја бих само замолила да разјаснимо ово када је он сазнао за да је погинуо овај Аранђеловић и када се то догодило?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Истог дана, ја сам то на вези чуо.

НАТАША КАНДИЋ: А када је то било?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па не знам када ја могу само да нагађам.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте тада били у Сувој Реци или у Призрену?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: У Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

НАТАША КАНДИЋ: Па оно што постоји као податак да је он у марту погинуо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте уопште, рекао је у периоду док је био од 01. до 06. не зна тачно.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Молим Вас судија, али питање је тврдња, из питања да је било у марту, а то не стоји уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, тад је чуо, Ви сте тад чули, па кад би то могло бити? Ако сте чули тада, значи у периоду априла од 01. до 06. априла, када би то могло бити?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па то је било можда 15-ак дана, можда и 20-ак дана по мом одласку у Суву Реку, значи то је било у априлу, Аранђеловић је највероватније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад сте чули?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Одбрана?

АДВ. ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: Само једно питање. У време када сте Ви упућени у ОУП Сува Река, да ли можда знате да ли је можда неки официр упућен из СУП-а Призрен у ОУП, рецимо Ораховац, пошто је то била ваша надлежност?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Јесте, Ђорђе Прелевић је упућен.

АДВ. ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: (адвокат опт. Нишавића) – Ви као дугогодишњи полицајац, шта можете да кажете колико је било безбедно да се креће цивилно, дакле у цивилном оделу мушкарац улицама Суве Реке, а наоружан или припадник полиције у цивилном оделу? Да ли је то било безбедно?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Није било безбедно ни у цивилу ни у униформи да се креће.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: А објасните зашто није било безбедно у цивилу?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Зато што смо имали, не у цивилу, уопште није било безбедно зато што је био рат, ратно стање, не знам како да вам објасним сад, пуцало се са свих страна.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Јели се дешавало да неко ко има цивилно одело, ко је мушко, мушкарац у неким годинама да облачи део униформе или униформу, блузу рецимо маскирну итд., да се тако креће кроз град? Знате, не знате?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Не знам.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Добро, идемо даље. Објаснили сте да сте Нишавића познавали. Колико сте га познавали?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па познавао сам га.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Из виђења или сте га доста познавали?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Нисам га доста познавао, из виђења и служба коју сам ја обављао, државна безбедност је увек била посебна и ми смо се то.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Хоћете да кажете постојао је у МУП-у Србије ресор Државне безбедности?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Да.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: И Ресор јавне безбедности?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Да.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Молим Вас, морамо мало због надлежности те две службе и тако даље. Да ли је постојала могућност да припадник Ресора државне безбедности без обзира на положај, звање, функцију итд., може да директно нареди раднику Јавне безбедности или обрнуто?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Да је мени наредио било који припадник не Нишавић, ја не бих извршио и не бих прихватио.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: А због чега не бисте извршили, ајде сад тако да питамо?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па не бих извршио зато што ја сам увек примао задатке и послове од свог непосредног старешину.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Од своје, значи од Ресора јавне безбедности?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Да.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Нишавић је имао просторије службене где у Сувој Реци, где су биле смештене?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: У згради ОУП-а на спрату.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: У згради ОУП-а?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Да.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Да ли је ваш начелник, да ли, мислим и Призрен и Сува Река, да ли су имали неке колегијуме?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Где?

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: У СУП-у Призрен, у ОУП-у Сува Река неки радни састанци, неке консултације и тако?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Начелници су сигурно имали.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Добро. Да ли су у раду тих колегијума учествовали људи из Државне безбедности?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Мислите на колегијум начелника секретаријата?

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Јесте, у Јавној безбедности?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: У зависности од догађаја, моје неко слободно мишљење, можда су и присуствовали али није била пракса.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Само оно што Ви знате, што сте видели, оно што размишљате то је друга ствар?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Док сам ја био у Призрену.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Значи, није то била пракса?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Није била.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Да ли је то била пракса у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Не, у Сувој Реци је било два радника, начелник ОУП-а је био у вези, у ствари одговоран начелнику секретаријата у Призрену.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Ајмо још једно питање. Познавали сте Нишавића, јел тако?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Да.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Познавали сте овог Митровића који је дошао на испомоћ?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Да.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Да ли сте их икада, било када видели заједно?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Нисам.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Да ли је могао Митровић да нареди Нишавићу или Нишавић Митровићу?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: То не знам.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Добро. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Изволите?

АДВ.МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Ја бих се само надовезала на ова питања о наређивању. Интересује ме да ли господин Митровић или било ко из јединице «Чегрова» некада Вама нешто конкретно наредио?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Не.

АДВ.МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: С обзиром да сте рекли да је за време Вашег боравка у Сувој Реци сте чак 80 посто времена проводили са господином Репановићем, да ли сте некада чули да је господину Репановићу, господин Митровић или неко такође из јединице «Чегрова» нешто конкретно наредио?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Док сам ја био, за време моје, не.

АДВ.МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Било коме другом да ли сте чули неку наредбу?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Не.

АДВ.МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте одлучите се ко ће?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја бих молио само сведока да ми одговара оно што зна и чему је био присутан, а не мишљења, не интересују ме мишљења. Да ли сте икад били присутни на састанку штаба СУП-а Призрен?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Био сам последњи састанак кад је био, кад је било.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Интересује ме овај период почетак рата?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Нисам.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не? Јел знате ко је присуствовао састанцима штаба СУП-а Призрен?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Не знам.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли сте икад били присутни када је господин Митровић било коме командовао?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Нисам.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Нисте били присутни? Да ли Вам је позната организациона структура ПЈП јединица?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Није, зато што ја нисам.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли Вам је познат однос између СУП-а и Посебних јединица полиције?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Није ми познат.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли Вам је познат однос ОУП-а и Посебних јединица полиције?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Оно што је требало да иде преко ОУП-а то је све требало прво преко штаба, значи све што се одлучивало.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли су посебне организационе јединице ПЈП и СУП-ови, односно ОУП-и?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако, Ви постављате и одговарате, немојте уопште да објашњавате.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Колега Тодоровић одговара а не ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављате и вребате ко ће шта.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не то, него господин Тодоровић је одговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите одговорите?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Нека понови питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поновите питање.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Сад не знам ни шта сам питао више. Да ли Вам је познат однос ПЈП јединица и ОУП-а?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Како да ли ми је познат однос?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: У организационом смислу, структури, јел су ПЈП јединице биле командовале ОУП-има и ОУП-и ПЈП јединицама?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: ПЈП јединице командовао је њихов командант с њима али.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Е хвала. Да ли Вам је уопште познато?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није завршио, чекајте, али шта, рекао је али?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: У штабу у Призрену, није у ОУП-у у Сувој Реци.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли Вам је познато да је икада и јесте ли видели Митровића да у штабу на састанку у СУП-у Призрен?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Виђао сам кад је одлазио, али ја нисам присуствовао.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Где је одлазио?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Кад је одлазио на састанке.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А откуда знате да су били састанци?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па како не бих знао.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ви нисте присуствовали састанцима, како знате да су? Да ли Вам је познато шта је он радио тамо?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Свакодневно су били састанци у штабу, а у штабу се тамо одлучивало шта се договарало и како.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А откуда знате да се одлучивало, то Вас питам?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Не знам шта се одлучивало и да ли се одлучивало.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: То Вас питам, то ми реците, не знате. У погледу само овог одељења, мада сте то рекли, помињали сте Савића из Новог Сада да је био у.

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Начелник Државне безбедности.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Какав је био однос тог Савића и Војновића, начелника СУП-а, јел су они били један друго подређени, надређени? Какав је био однос да ли Вам је познато?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Како ја могу да одговорим на то питање?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли знате, то Вас питам?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Не знам.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не знате?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: И један и други су били начелници који су били изнад мене и са којима сам ја могао само.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Зато Вас питам да ли знате, само да одговорите да ли знате или не знате?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Не знам.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: (бранилац опт. Слађана Чукарића) – Да ли су снаге ОВК деловали у цивилу и да ли су изводиле офанзивна борбена дејства у урбаним срединама, мислим на подручје Суве Реке, Призрена и околних ОУП-а?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Ја се извињавам молим Вас још једном питање.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли су снаге ОВК деловале у цивилу?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Јесу сигурно деловале али ја нисам био, нисам видео лично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како то знате онда?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па знамо да су имали покрете и пролазили кроз Суву Реку и кретали се и пресвлачили се у униформама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам јавља?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: То су нека наша запажања, то су контакти неки са цивилима, са Албанцима у контакту у разговору оно што је виђано испред зграда, виђано у граду.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Молим Вас, Ви сте официр у одељењу полиције, у поседу сте разних оперативних података. Питање је да ли сте такве оперативне податке имали?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Сазнања смо имали.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли су били наоружани дугим оружјем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није видео, не зна.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Према оперативним информацијама којима располаже одељење полиције, полиција је служба?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад се с ове стране пита шта се десило на 25 км одатле онда се питање не дозволи јер је то друга област.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли зна?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али кад се пита овако уопштено, ја не знам за који период сведок одговара?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говори за тај период.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За који период? Ја не знам, ви знате. Ја не знам за који период.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, прцизираћемо. Седите тужиоче. Изволите?

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Замолио бих тужиоца да више не упада у реч.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па неморате одмах скакати, молим Вас угасите микрофон. Изволите реците.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: За временски период судија, пре почетка рата и за временски период првих дана рата и за временски период када је сведок био официр, старешина у ОУП-у Сува Река?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Не знам питање.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли сте имали оперативне податке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас немојте прекидати, нећу дозволити овакве упадице, немојте прекидати, за све стране се то односи. Изволите, шта?

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли је сведок био у поседу оперативних информација да су снаге ОВК које делују у цивилу наоружане разним наоружањем између осталог и дугим наоружањем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су били? Да ли Вам је то познато?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Јесте.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли им је број био знатан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи знатан, колико је број био јел знате Ви?

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Знате, десетак, двадесетак и више припадника.

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Број је сигурно у групама, а имали смо сазнања да су у групама, а сад не могу да Вам кажем да ли је десетак.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли се радило о више група?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Да.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Следеће питање је: Ви сте малопре рекли да сте о наводном догађају у Сувој Реци питали полицајца који је радио у дежурној служби, а да Вам је он одговорио да је дошла нека јединица са стране. Ја Вас овом приликом питам значи ли то да је та јединица која је дошла да није била у саставу СУП-а Призрен или ОУП-а Сува Река?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Да ли Ви имате сазнање да је та јединица која је дошла са стране била, ког састава?

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да није била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете тако на значају да ли је то тако та јединица са стране која је дошла.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Која сазнања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била у саставу?

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: ОУП-а Сува Река или ОУП-а Призрен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јединица са стране? Одговорите на питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али човек је рекао прошли су неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да су то били са стране.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али није рекао јединица, уопште није помињао јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Неко је прошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли имате сазнање да ли су то ти који су прошли, да ли су припадали ОУП-у Сува Река или СУП-у Призрен?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Следеће питање је судија, сведок је изјавио да је полиција радила по закону. Питање је: да ли су сачињавани оперативни планови и да ли су ти оперативни планови завођени. Оперативни планови који се тичу извођења акције и полиције у простору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то завођено?

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Прво питање је да ли су сачињавали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су постојали оперативни планови?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: То је сигурно у штабу сачињавано и договарано, али ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Ви да ли знате, Ви?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Добро.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли је пракса била да се то заводи?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Пракса је била али да ли заводи или нису и то не знам.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Рекли сте да сте чули за Слађана Чукарића. Да ли сте га лично познавали?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Само из виђења.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли Вам је познато да ли је он завршио неку специјалистичку обуку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зна га само из виђења.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Не, не, судија молим Вас. Старешина у секретаријату, у одељењу полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте објашњавати, уопште немојте то објашњавати.

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Добро. Питање даље. Не зна.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Следеће питање: Да ли је пракса да се полицајац приправник шаље у извршење офанзивних борбених задатака?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Практика није, али можда је била нека ситуација када смо, можда и прекорачи то, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, може?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Може.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Изволите?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: (бранилац окр. Рамиза Папића) – Ја само два питања имам, да ли може сведок да нам одговори на питање да ли је у време НАТО агресије на нашу земљу постојао неки прећутни став у врху полицијских снага или писмени став или наредба да припадници друге националности нису могли учествовати у борбеним дејствима, претресу терена или у посебним јединицама? Да ли он то зна?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Не знам, не верујем да је постојала.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Добро. Друго моје питање везано је за мог клијента, баш кад сте га Ви уважена председнице већа питали да ли познаје Рамиза Папића, он је рекао да га познаје, па моје питање везано само мало детаљније да ли зна какав је он био човек, какав је он био као полицајац, по карактеру овако, значи ако може мало само то ближе да опише.

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Рамиз као полицајац је био примеран и дисциплинован.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Као човек, нарав, карактер, мислим ако знате нормално?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Ја сам њега знао само онолико колико сам на тим испитима кад сам одлазио као мирног, повученог, тихог, не знам.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Добро, сасвим довољно. Хвала.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: (бранилац адв. Петковић Мирослава) – Сведок је рекао да познаје Петковић Мирослава – Микија?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Познавао сам га у Сувој Реци, познајем га из виђења, а његовог брата Зорана сам познавао и од раније.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Када сте дошли у Суву Реку у ОУП, да ли знате чиме је био задужен и која је његова обавеза била у резервном саставу?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Не знам чиме је био задужен.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Не мислим од наоружања него уопште која су била његова задужења?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Ако је био у резервном саставу онда су била иста задужења као и других резервиста, сад не знам на шта мислите.

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: А која? Рекли сте као и других резервиста, а која су њихова задужења била?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Не знам. Обезбеђење објекта, обезбеђење зграде где смо били смештени, помоћ.

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Да ли има још питања? Браниоци? Нема? Изволите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја ћу опет да се вратим на оно што сам Вас питао, а везано је за овај сукоб између Репановића и прво-окривљеног Митровића, па Вас ја зато поново питам око чега је тај сукоб избио?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Ја се уопште не сећам да сам рекао да је то био сукоб него сам рекао да је био љут и да се ето на неки начин Репановићу као командиру те станице због неке помоћи коју нисмо стигли на време да пружимо љутио, није то сукоб.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад. Кад је то било, кад је тај конфликт између њих?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: То је било пре него што сам ја отишао у Суву Реку, значи не знам и нисам био ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пазите сад. Ако је то због оног човека који је настрадао, а чули смо да је то било 24. априла, то значи да није сукоб био због тога него је био због нечег другог. Сад Вас ја питам да ли је тај сукоб можда због овога због чега се суди овим људима? Да није то та наредба била?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Не знам и не верујем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел сте сигурни да није та наредба?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Сигуран сам јер нисам био присутан, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, не знате да ли је због тога, а можда и јесте?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна. Молим вас не зна. Оптужени, да ли има неко питање да постави? Изволите господине Митровићу?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Имам неколико питања господину Миљковићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел познајете господина Миљковића?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Из виђења можда смо се видели два-три-пет пута, из виђења, да смо се срели на улици можда се не би препознали док се не би подсетио на догађај. Бомбардовање је било 25-ог, то је чињеница која не може да се промени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је Ваша одбрана.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, то није одбрана има умрлице, извод из књиге погинулих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте већ рекли, дајте питање.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Е сад питање: То вече сте пребацили и овог повређеног у болницу. Да ли сте то вече пребацили и одмах после бомбардовања касарне повређеног у болницу, господине Миљковићу?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: То вече је пребачен у болницу.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Тада је, значи сутрадан или када да тачно кажемо када је пребачен хеликоптером?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па ја мислим да је од 10 до 11 у то време у неким јутарњим часовима.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Сутрадан?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Сутрадан.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Добро. Сутрадан да ли је вршен увиђај?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Вршен је увиђај сутрадан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је то објаснио.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Јел сте ишли иза зграде, приметили сте неке 26-ог сутрадан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте датуме уопште, датуме не зна.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли сте приметили да још гори просторија унутра, да има дима, да дим излази из просторије?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Јесте и тек другог дана смо Репића извукли, али и тада.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Репића и Бараћа?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Да.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Репић је ваш полицајац, а Бараћ је мој полицајац?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Јесте.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: И Ви сте преузели обавезу да то одрадите и пребаците породици?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Да.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Значи, првог дана је било дима и воде која је куљала из, то је било око поднева?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: На улазу са леве стране је било воде и.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ви сте били на лицу места горе?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Био сам.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Био је и Вукобрат Милош?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли је био?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли је био Вукобрат Милош?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Знате како, увиђај као увиђај, сад не сећам се.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да лис те познавали Ранђеловић Зорана?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Јесам.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли сте га виђали кад сте били у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Виђао сам га.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли је он долазио са неким старешинама код вас или код начелника ОУП-а, пошто сте ви били заједно, на кафу, на састанке или тако нешто?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: На састанке није долазио, једно у два наврата је долазио носећи онај један штапић и тако.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли је он имао возача?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Мислим да је имао и он возача. Мислим, нисам сигуран.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Значи, он је био жив док сте Ви били у Сувој Реци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то не значи. Виђао га је, али кад сте га виђали? То не значи да је он био тада, него кад сте га Ви виђали? Кад сте га последњи пут видели?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па видео сам га можда три дана пре тог његовог страдања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Три дана пред страдања? Марта, априла, када?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Априла.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Из књиге умрлих и на споменицима Ранђеловић Зоран је погинуо 24. априла 1999. године око 10 сати. Ја сам тада био на Језерским планинама 20 км од Суве Реке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Митровићу, питање поставите.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Значи, Репановић Вам је у вези тога говорио да је проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је говорио? Све је то одговорио.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли сте чули, не знате информацију ПЈП-а, али сигурно, претпостављам да знате, да је била интервентна јединица и територијална. Сад као старешина полиције претпостављам да Вам то нешто говори, да Вас само подсетим. Интервентна борбена и територијална која је држала положаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате то?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Јел су имале те две јединице? То било било оно А и Б?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је оно што сам Вас ја питала, да ли сте чули за неке А формације, Б формације?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: То за остале раднике министарства није битно, то је било битно само око организације Посебних јединица полиције. А јел сте чули за оне који су држали положај кад се осваја?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Јесам.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли су то биле исте јединице или две јединице, овако по Вашем?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: По мом мишљењу то је, сад нисам сигуран, али то је била јединица, али били су људи из тог састава.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: А шта је био Зоран Ранђеловић да ли Вам је познато пошто сте га виђали?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Ја сам по ономе колико сам знао, ја мислим да је он био начелник ОУП-а у Александровцу.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Али овамо у ПЈП-у?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: У ПЈП је био задужен за снабдевање храном и ваљда Ваш помоћник или заменик.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Није мој, он је био командант 87. одреда, посебне друге јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не зна.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Није то Ваша област, тако да је то у реду. Ја бих замолио слику ако можете да ставите, имам питање у вези детаља са фотографије, само да заједно прокоментаришемо једну ситуацију, видећете, ону фотографију број 6.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Режија, хоћете молим Вас фотографију број 6 господина Митровића, пошто је тако код вас означено.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Док чекамо, да ли она просторија личи на просторију, питао бих господина тужиоца, да ли она просторија личи на собу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете тако да постављате питања.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли личи на спаваћу собу кући, јер повређени пребачен на ВМА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте објашњавати, него шта конкретно хоћете да питате везано за фотографију?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли ово личи на спаваћу собу у кући некој или на болничку просторију?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Не, по овоме што ја видим, ја сам рекао да највероватније можда је и стационар војни испод касарне.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Али молим Вас, како је могуће он је пребачен увече у болницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте. Немојте Ви да објашњавате, немојте да тумачите, само питање.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Види се сунчеви, ево сунце, сенка сунца, светлост сунца види се. По Вама да ли је та фотографија могла да буде направљена и снимљена пре подне или по подне?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако. Па како можемо да знамо. Ми не знамо ни кад је сачињено, ми ништа не знамо, ми само ово што видимо сад. Немојте тако.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: По ономе што зна кад је пребацио повређеног?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако, него дајте да ли пре подне, по подне, ко би то знао.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: На основу ове фотографије може да се изврши да пошаљемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете питање везано за фотографију и везано, неко конкретно питање.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Тврдим да је ово болница Призрена, први спрат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање сведоку молим вас.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Питање сведоку – значи то сам хтео по положају сунца да определи који је доба дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: И наравно да није могао да ме види у СУП-у по питању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да коментаришете, него само прво питање.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Значи, Ви сте још увек службе вршили у СУП-у, у просторије СУП-а, а штаб је био измештен у ове просторије, тако да ја фактички нисам имао потребе да одлазим у СУП. Да ли је то тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако. Откуд он зна да ли сте Ви имали потребе да долазите. Немојте тако, не зна он кад сте Ви имали или нисте имали потребу.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате више питања? Добро. Изволите?

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Имао бих пар питања за господина Миљковића. Мало пре на питање мог браниоца рекосте да је истовремено у Ораховцу, ОУП Ораховац такође послат један официр из одељења полиције Призрен. Колико сам чуо рекли сте име и презиме. Хоћете ми поновити само име и презиме?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Ђорђе Прелевић.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Е интересује ме, да ли је он са истим задатком послат као и ти што си послат у ОУП Сува Река?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Ја мислим да јесте.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Хвала. Спомињали сте, у ствари кад си ти дошао у Сувој Реци, да смо имали више локација где смо се измештали, јел тако?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Јесте.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Реци ми на тим локацијама да ли смо ми имали посебне просторије, посебне канцеларије, условно да назовем или смо били у једној канцеларији сви ми?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Сви ми смо били у једној канцеларији.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да ли је то разлог што си споменуо да смо 80 посто времена проводили заједно?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па један од разлога је и то.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Добро, хвала и још ово ми некако неразјашњено ја бих да питам веће да ли могу да се суочим са сведоком а везано за моју жалбу како он то каже на господина Митровића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Јер ја сам, господин Миљковић је био у Сувој Реци кад се десио догађај и ја сам њему рекао за покојног Аранђеловића да је мени господин Митровић упутио неке речи преко радио везе непримерене и да је то то било и да ништа друго није било.

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: И ја на то мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је и рекао.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Он је, него мало пре тужилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не то је и рекао.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Само то сам хтео да разјасним да је то тај догађај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Зато што он каже да је дошао, да је чуо за тај догађај да, пре него што се десио. Уствари није, догађај се десио кад је он био већ у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, било је нејасно зато што је рекао да је у периоду од 01., до 06., онда ми је било нелогично да се то касније ако је он већ тад причао.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само зато што је прецизирао термин.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Захваљујем, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има још неко од оптужених.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Миљковићу, чули сте шта каже Репановић, Ви рекосте мало пре то што сте Ви чули о том сукобу или не знам ни ја како то да назовем, да је то нешто што је било пре него што сте Ви дошли у Суву Реку. Он сад то негира, он каже да је то било за време Вашег боравка у Сувој Реци, коментаришите, шта је тачно?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Кажем, оно што сам ја рекао је тачно и ово што каже Радојко. Значи Радојко ми је рекао да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, да је то било путем радио везе, да је упутио непримерене речи али нашта се то односило, на тренутни сукоб, то је било данас, ево јутрос ме назвао па ми рекао свашта преко мотороле или је то било пре него што сам дошао у Суву Реку у том смислу?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Можда сам ја рекао да је то било пре, али то се односило на овај догађај на овај догађај око Аранђеловића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи конкретно на тај догађај се односило?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер рекли сте, то је тачно да сте рекли, да је пре, да је био сукоб. Добро. Господине, изволите, може.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нико не спори да је заиста био и догађај кад је овај човек настрадао после 24.априла, значи не причамо о томе али и данас на питање моје а пре тога код истражног судије 29.11.2005., на питање мог колеге, ево ја ћу да прочитам, заменик тужиоца «мене управо интересује тај конкретни случај са Репановићем и са Митровићем пошто кажете да је Митровић изгрдио Репановића, којом приликом је то било и због чега», па Ви кажете «то је било пре мог доласка а само ми је рекао у неком нашем разговору овако слободном, Радојко каже ја сам имао неку расправу малу, нисам хтео, обично нисмо коментарисали детаље, нисам, ипак је Митровић био командант тих јединица и био изнад нас и није ни дозвољавао да се прича са њим, да се контактира да се коментарише», па онда тужилац Вас

пита «је ли Вам Репановић причао због чега је дошло због тог сукоба» а Ви кажете «не, није ми причао конкретно, нисам ни хтео искрено да Вам кажем да га питам јер нисам волео да причам о томе, каже да му је било много тешко», па онда Ви кажете «није зато што ја нисам хтео да га питам јер ме то не интересује, не знам мислим да је тај неки однос кад је Митровић дошао нешто инсистирао или тражио не знам шта» али то све се прича о нечему што је било пре него што сте Ви дошли у Суву Реку, шта имате да нам кажете о томе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас је ово можда сад подсетило на то?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Није ме подсетило, ја сам то у неком слободном разговору са Радојком Репановићем чуо али ме нису интересовали детаљи стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно одговорите јел то било пре као што сте и рекли или?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Или, питајте овако, јел то можда неки други догађај, мани те се овог страдања него да ли је то било око неког другог догађаја?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Ја мислим да је то догађај око Аранђеловића.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не може да буде око Аранђеловића кад сте Ви, кад се то десило након што сте Ви дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, немојте, сувишно је, молим Вас господине Ђурђићу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И то понављате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може да се инсистира да каже, да разјасни разлике, то су велике разлике.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То кажете и новембра 2005., и данас сте нам то исто рекли, па сад тек на ово неко чудно питање, ово није ни суочење ни питање него јел било тако па Ви кажете јесте тако, да сам ја поставио, неко од нас поставио то питање Ви би забранили али због поштовања неког према окривљенима да они се бране, да кажу то некако неколо испало је ово што је испало па Вас ја сад питам, јер то неки други догађај био, је ли могуће да је неки други догађај био а не страдање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што је то пре, разумете, зато што сте рекли пре а овај догађај је био у априлу?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Ја знам за овај догађај, ја мислим, моје мишљење је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али зашто га онда нисте описали, зашто га онда нисте рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то онда није тачно што сте рекли, шта је тачно, ово што сте рекли код истражног судије или данас што говорите. Седите господине Исаиловићу.

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Ово данас што говорим ово је тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто сте онда онако рекли?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Ја сам и тада мислио на тај догађај али датумски ни.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, али Ви не знате који је то догађај, изричито Вас пита тужилац који је то догађај а Ви изричито кажете не знам о чему се ради, не знам о чему се ради и не добацујте из публике. Не знате о чему се ради јер Вас то не интересује, тако кажете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви кажете да је тачно ово данас што кажете а зашто сте онда тако објаснили код истражног судије да је то било све пре, да је о претходном због чега, како је дошло до тога?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Уопште нисам имао разлога и не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како, зашто сте тако рекли, то стоји да сте рекли, јел можете да објасните зашто је то сад другачије?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Уопште то није другачије ја то само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете рећи која је то страна?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је 17, на овом мом што ја имам то је 17, то је претпоследња, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 29 –ог, од ког?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од 29.11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 29.11.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Оппростите судија имам једну примедбу ако дозволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево га нашла сам, то сам и ја обележила. Нисам Вам дала реч господине Исаиловићу седите.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Па пре него што поставите питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овако је било. Значи тачно, Ви тачно то говорите, заменик тужιοца «мене управо интересује тај конкретни случај са Репановићем и са Митровићем, пошто кажете да је Митровић изгрдио», сад поново значи, сконцентришите се, «то је било пре мог доласка а само ми је рекао у неком нашем разговору овако слободном Радојко каже, ја сам имао неку расправу малу, нисам хтео, обично нисмо коментарисали детаље», значи то је било пре, децидирано кажете пре. То је било пре мог доласка. Значи Ви знате да је то било пре доласка, а сад кажете да је то везано за догађај који је био у априлу?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Ја сад не могу ни да се сетим, видите да ми се и глас променио, непријатно ми је, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро не знате.

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто су то разлике, зашто?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Мислио сам то се односи на, то понашање, није то свађа, није то препирка, није то, него мислио сам на ово што је мало пре и Радојко рекао тако ми је и рекао и тад, е сада могуће да сам ја тада неразмишљајући о датумима рекао да је било пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Датуме нисте ни спомињали, него тако сте мислили. Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, али пазите судија, сад следећа реченица, Ви сад тврдите да сте Ви то што сте рекли да сте мислили на ово страдање овог човека 24.јула, е али Вас пита следеће тужилац, па је ли Вам Репановић причао због чега је дошло до тог сукоба па ево сад да не читам поново, па Ви објашњавате «не, није ми причао конкретно», Ви не кажете то због.

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па нисмо причали до краја, није мене уопште интересовало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па није ни до краја ни до почетка али данас сте исто у међувремену с неким причали од тада, па знате да је то догађај од страдања Репановића, па како тада не знате, јутрос не знате, а сада знате. Како, то је оно што сам ја покушао, откуд знате да се то односи на Тановића, откуд Вам та прича у глави, а тад нисте знали, пре годину ипо дана нисте знали.

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Како и тада сам реко.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ево Вам, нисте, о чему се ради, а Ви кажете не знам о чему се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате морамо да, мало само лакше. Морамо значи да видимо разлике у Вашим казивањима то морамо да разјаснимо, јер Ви сте овде сведок и морате да нам кажете истину или да нам објасните због чега сада другачије исказујете, разумете, зато ми инсистирамо јер разлике у исказима постоје, морамо да разјаснимо, да видимо шта је, шта је истина, једна је истина?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Истина је ово што сам данас реко што, да ми је командир то рекао и да то није била свађа да је то била нека љутња у склопу службе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Да ли ја могу да добијем реч судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Прво сматрам да није потребно да инсистирамо на датумима јер ако сматрате да је ово битна чињеница онда имајте у виду када се сведок изјашњавао кад је дошо у Суву Реку да је направио, да је дао данас неки сасвим нови датум од оног датума који је дао код истражног судије да је неколико пута помињао неки други датум што је евидентно да се не сећа датума и неких временских дистанци, то је било небитно јел тако и то нисте сматрали као неку очигледну омашку или неку деконцентрацију у времену, између осталог он је рекао да је дошло до рањавања и до напада касарне у Призрену пет шест дана после бомбардовања што сви знамо да није. Тако да не треба инсистирати на датумима, а оно што је рекао да није улазио у детаље са Репановићем и ја сам га разумео као што је сад изјаснио што га је тужилац прекинуо нису улазили у детаље, вероватно му је рекао то је око тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: И стао на томе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је сад то шапутање, шта је сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је говорио о датумима он је говорио.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Па лепо сте Ви прекинули он је почео да се изјашњава на ту тему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, он овог пута није спомињао датуме, него везујемо се за догађај пре него што је дошао у Суву Реку и после, он и прича о том.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Па и ту је изгубио оријентацију неку у времену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је наше да протумачимо и да видимо шта је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија, сви датуми које окривљени помиње од доласка у Суву Реку су пре него што је Аранђеловић страдао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли имате још питања, изволите, господине Јовановићу. Јел познајете овог господина?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Познајем га.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Ја бих Вас нешто питао, замолио да ми одговорите. По систематизацији у ОУП-у Сува Река, да ли можете да ми набројите какава су радна места постојала у Јавној безбедности?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Начелник ОУП-а, командир станице, заменик командира, помоћник командира и вође сектора и полицајац.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: А реците ми на ком радном месту сам ја био постављен по систематизацији?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Ја знам на радном месту помоћника али нисам сигуран не знам решење нисам видео, не знам.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Хвала. Реците ми да ли је по систематизацији у полицијској станици у ОУП-у Сува Река постојало радно место командир резервног састава?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Не знам.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Јер то се спомиње овде, провлачи се кроз тај поступак, мешају то грађани пошто сте Ви дуго година у полицији па због тога сам хтео и поставио сам то питање. Хвала Вам. Сад бих Вас још нешто замолио, да ли можете да кажете пред овим судом, какав сам ја био као човек, да ли сте некада и овде чули од полицајца или од грађана Албанске националности и Српске националности да сам се некоректно понашао или напротив како сам се понашао према свим тим грађанима где сам радио и живео?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Ја Вас знам као коректног, дисциплинованог и доброг радника.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Хвала Вам господине начелниче, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо. Да ли оптужени имају још питања да постављају, нема. Да ли Ви имате још нешто да изјавите, можда нешто што Вас ја нисам питала, што Вас нико још овде није питао а да је Вама битно да нам кажете, јер сте се нешто у међувремену сетили, немате више ништа. Ви долазите из?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Из Аранђеловца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате трошкове превоза, јел тако?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колки су Вам трошкови?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Небитно то не знам, трошкови су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тражите трошкове?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не тражите трошкове, имате право на трошкове превоза?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Па трошкове превоза тражим, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колко, колико је то, колко је путна карта?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Путна карта је 350 динара у једном правцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У једном правцу, значи 700 динара?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Долазио сам три пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Три пута, Ви сте долазили и прошли пут?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Долазио сам у Палату правде, долазио сам и јуче, долазио сам данас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок тражи трошкове у висини путне карте у износу од 2.100,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тако, ако сте три пута, повратна?

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала Вам лепо, можете ићи.

СВЕДОК МИЛУТИН МИЉКОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Исплатити сведоку трошкове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Гогич Милован. Добар дан господине Гогичу?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте позвани у својству сведока, реците ми име оца?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Радивоје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година и место рођења Ваше?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: '69., у Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицајац. Боравиште Ваше?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: У Крушевцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Ви као сведок дужни сте да говорите истину, не смете ништа прећутати. Ви сте дужни да одговарате на питања, уколико би тиме себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети и кривичном гоњењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дали сте разумели?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дужни сте да положите заклетву па бих Вас молила да прочитате овај текст заклетве који је пред Вама?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ:

Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Испричајте ми, значи интересује нас догађај који се десио после бомбардовања од 24.марта '99.године, где сте Ви били?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Радио сам као полицајац, односно као вођа смене у дежурној служби у ОУП-у Сува Река.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када сте ту, од када сте Ви у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Од '91.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од '91., ту сте живели значи све време?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Живео сам у Призрену а радио сам у полицијској станици Сува Река.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како се то одвијало, јесте ли Ви путовали, Сува Река-Призрен, Призрен-Сува Река?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Јесте путовао сам до бомбардовања, до почетка бомбардовања а после тога не. Повремено сам ишо кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте последњи пут путовали, да ли је то било кад је, тог дана кад је почело бомбардовање или не?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Тад сам пре подне дошао на посао, морали смо сви да јавимо у станици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било кад, ког датума?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: 24-ог марта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 24-ог сте дошли где?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: У полицијску станицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Суву Реку?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Јесте, тог дана кад је почело бомбардовање пре подне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи ту сте се јавили и?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били у контакту са Вашима у Призрену?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Знало се пре тога, нисмо често одлазили кући јер је било предратно неко стање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је Призрен бомбардован, када су прве бомбе пале?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: 24-ог увече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Увече. Да ли, када у које време, да ли знате од прилике?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ја мислим после 20.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После 20 часова.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је прво тамо бомбардовано?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Погођен је полицијски објекат у кругу касарне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вам то одмах јављено, те исте вечери или сутрадан 25-ог сте чули?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Чули смо преко везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко везе сте чули?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Где сте се Ви налазили тада, јесте ли то били већ увече око 20 часова у станици полиције или не, када Вам је јављено и када сте чули, односно када сте чули да је бомбардована касарна?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: То вече сам преузео смену пошто сам радио као вођа смене и добио задатак од командира да рад дежурне службе и обезбеђење станице ја водим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Ви водите?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то би било двадесет?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: 24-ог увече у 20,00.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командир Вам је одмах рекао да ћете бити вођа смене?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па ја сам већ и био него да се не би мењале смене него смо се ту ја и још један колега све од зависности од умора мењали, имали смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био други колега?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ђокић Горан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђокић Горан. Реците ми, значи пошто је то отворена веза јел тако и то када сте чули да је касарна бомбардована у вечерњим сатима 24-ог марта, шта чујете, шта све чујете?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Колико могу да се тога сетим јављено је да је погођена касарна и да је погођен полицијски објекат у њему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам јавља?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Нико, чујемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико, само то чујете?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И јел Ви предузимате нешто, Ви сте у дежурној служби, да ли нешто предузимате, дал обавештавате неког и да ли сте уопште требали нешто да?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Све старешине су имале радио везу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све су старешине имали и сви су то чули?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био, испричајте нам сад мало у оквиру полицијске, ОУП-а Сува Река, ко је био начелник?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Начелник је био Добривоје Витошевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, командир?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Командир Репановић Радојко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био помоћник командира?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Помоћник командира Јовановић Ненад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био надређен активном и резервном саставу полиције?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командир. Да ли је постојало разлике ко је надређен активном а ко је надређен резервном саставу или је све то командир?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па за резервни састав ја мислим да је био Јовановић Ненад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, значи од 24-ог, када је кренуло бомбардовање, да ли сте добили нека посебна упуства, да ли уопште имате сазнање како је требало да буде обезбеђена полицијска станица?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Имали смо четири стражарска места, стражу су давали резервни полицајци, резервисти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете рећи која су то места, где је то било?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Једно је било испред станице и једно иза и гледано из правца станице кад се изађе, из правца станице лево 2 на ћошку. Једно је било иза објекта, имали смо један помоћни објекат где смо били смештени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту био смештен.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Полицајци који нису путовали из унутрашњости из Србије и из Призрена ако је имао неко и из околине Суве Реке који није могао да путује кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту постојао неки звоник?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: У склопу станице не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али ту негде у, ближе?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: У кругу цркве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У кругу цркве?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: У дворишту, црквеном дворишту.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то удаљено, значи од круга станице полиције тај круг цркве, колико је удаљен звоник од станице?
СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па можда има негде око 200, 150-200 метара од полицијске станице.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту постојало неко обезбеђење?
СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Имали смо на звонику.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На звонику?
СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту држао?
СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Резервисти.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Резервисти. Да ли Ви знате тих дана значи од 24., 25., 26, да ли су се смењивали или је то све једна група била која је обезбеђивала?
СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Од 24-ог ко је био на којим задацима они су се смењивали са неким колегама на пример.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците сад конкретно за овај звоник, да ли Ви знате ко је био по именима?
СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ко је био?
СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Резервисти јесу али који су не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато каквим наоружањем су они били, какво наоружање су они имали на звонику?
СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Аутоматско, аутоматске пушке.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнање, да ли су имали снајпер можда?
СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, не или не знате?
СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Претпостављам да нису имали, јер нисмо имали много снајпера.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте имали снајпера?
СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па не знам тачну бројку али не верујем да смо имали много, мислим много, два или три.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то посебни људи који су били задужени снајпером или како је то ишло, ко је могао да.
СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Резервисти нису имали то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Резервисти не.
СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Нису дужили, то је, претпостављам да не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците да ли су постојале неке ауто-патроле?
СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ауто-патроле да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било аутопатрола?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Колико је мени познато две.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Две.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Више од тога није имало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, састав прве ауто-патроле, да ли је увек исти састав или су се смењивали?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не бих знао. У почетку нису се смењивали, у почетку се нису смењивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У почетку чега?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: У почетку ратовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и ко је био, ко је чинио тај састав?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не знам сад ко је био у првој ко је у другој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим оно чега се сећате?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Возач ауто-патроле је био Папић Рамиз, Чукарић Слађан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је он био, активни, резервни?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Активни полицајац, јесте и Папић Рамиз је био активни полицајац, Тановић Радован исто активни полицајац, он није више међу живима, погинуо је и Петковић Мики е сад како му је право име не знам. Били су још неки али не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је можда био Јанковић Сретен, да ли знате ко је то?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Знам ко је, резервиста, али не знам да ли је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Е сад нам испричајте, од 24-ог марта шта се дешавало у Сувој Реци, да ли је било неких оружаних акција, да ли је било неких дејстава од стране ОВК-а, да ли је било неких дејстава на полицијску станицу, пуцања, Ви сте у дежурној служби, вероватно имате нека сазнања?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: После бомбардовања 24-ог навече, сви објекти, све полицијске станице су по правилу требале да буду дислоциране, јер смо имали сазнање, били сто посто сигурни да ће да нас гађају, мислим да смо ми мета бомбардовања полицијске станице и радило се на томе да што пре дислоцирамо станицу, тако да смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се то одвијало, јер сте имали неки састанак са начелником, командиром, како је то ишло?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Нисмо, само је, они су тражили дал преко цивилне заштите или територијалне одбране не знам преко Општине, тражило се адекватан објекат за премештај станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Тако да нас је у станицу остајало сасвим мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био у станици?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: У саставу станице смо били и остали до краја само ја и Ђокић Горан, ми смо се смењивали повремено одмарали у овом другом објекту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а реците ми од 25-ог марта, значи само сте Ви и Ђокић били у кругу станице?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Јесте, имали смо резервисте који су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И обезбеђење?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Обезбеђење, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, која је то зграда где је измештена полицијска станица, где су измештени људи остали?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Остали су били по неким положајима и одмарали су у овом другом објекту као и неки који су били у хотелу смештени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су били у хотелу смештени?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: У хотелу су били смештени, има и припадника станице полиције Сува Река који су били, ту је био смештен, сад како се то каже, дал одред или шта је, који су долазили на испомоћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то људи?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Из уже Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из уже Србије?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па сад на пример, пример дајем, Крушевац, Прокупље тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кад су они у хотелу?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ту су били смештени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када су били смештени у хотелу?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ја сам почео да радим '91., у Сувој Реци, '91., је тад била полиција из Београда, долазила доле на испомоћ, које су се године, да ли '93, или '94, не знам баш тачно извршили смену са Крушевачким одредом, како се то каже не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и јел то нека, да ли знате, неки посебан назив како сте их звали или како, која то јединица би била?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не знам, они су били на испомоћ код нас а сад које су то јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте их називали неким именима, да ли су имали неку шифру, како су се?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Они су имали посебан позивни знак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то Вас питам.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: У односу на нас, ми смо били Шара а колеге на испомоћ који су долазили они су били Чегрови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се дешава, значи Ви сте организовани и тако што је станица измештена?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не, још није била измештена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још није, 25-ог?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: 25-ог још станица није била измештена. Пратили смо да буде обезбеђена станица, то је наш приоритет задатак који је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате тада, значи рецимо 25-ог марта, да ли је нека група била одређена и распоређена на неким пунктовима Ђиновци, Топличане, да ли имате то сазнање?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Јесте, имали смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било и када су они распоређени по тим пунктовима, да ли је било тог дана 25-ог или кад?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ја мислим да није, да је пре тога имала већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је већ?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Нисам сигуран сто посто али ја мислим да је пре тога већ имала једна група која је обезбеђивала, морала је да се обезбеди пут Сува Река-Призрен. Највећих проблема за ту, тај пут је био код места Топличане имала је једна кривина, мост један је био ту где су често излазили, појављивали ови из ОВК, терористи су се ту појављивали често.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И по Вама то је још и раније било одређено?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Моје мишљење да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Колико би то било у односу на бомбардовање да су раније људи били распоређени?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Можда који дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који дан?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Можда, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате који су то људи који су отишли?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ја мислим да су активни и резервни састав из.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли неког знате по имену да се сећате да је отишао и да је распоређен на тим пунктовима?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па ја мислим да је био Шабани Рамадан, Недељковић Звонко од активних које могу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кога се сећате?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да, а од резервиста не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. Добро. Реците како се сад, како им се храна дотурала, оружје, како је то ишло?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Храну су, пример дајем добијали за дан, два али то је био један од задатака ауто-патроле да им дотури храну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то сваког дана се носила храна или како?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ја мислим да сваког дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сваког дана.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Пошто је било то поред пута и могло је да се приђе до њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је релативно близу јел тако, полицијска станица и тај пункт?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Није баш близу једно осам километара али је та комуникација коју је и требала и ауто-патрола повремено да обилази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и рецимо 25-ог, 26-ог, да ли Ви знате да ли је била нека ауто-патрола да однесе храну, да обиђе те пунктове, да ли Вам је то познато?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ако је ишла сваког дана да носи храну ја мислим да је и тог дана била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је и тог дана била. Реците колико је било од Вас полицајаца у станици, јел било доста полицајаца или не, 25-ог, 26-ог рецимо, пошто већ можемо да се оријентишемо, јер већ знате све термине?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ја кажем да у то време осим нас двојице који смо били дежурни у служби од активних полицајаца није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви пратите, Вама је веза отворена јел тако?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Јесте, отворена је на два канала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 25-ог марта, да ли Ви чујете да ли су нека дејства на делу пута Рештане, да ли се одвија нека акција оружана?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Полицијска акција посебних јединица полиције колико је мени познато почела је 23-ћег марта, дан пред бомбардовање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где у ком реону?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па у целој Општини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У целој?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: У целој Општини, хоћу да кажем и пут за Рештане и горе према Будакову и према изнад Мушотишта имали смо тако тих акција, не конкретно полиција из Суве Реке него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те посебне јединице?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Посебне јединице полиције које су имале задатак то да одраде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви чујете, 25-ог марта шта се дешава, конкретно 23-ћег је кренула акција идемо бомбардовање, 25-ог марта, да ли Ви чујете да ли има повређених, настрадалих, да ли неко нешто јавља?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, 26-ог марта, да ли се нешто десило, конкретно ме интересује да ли сте чули за страдање породице Бериша?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: За страдање породице Бериша и раније сам исто рекао, чуо сам кад смо овамо прешли у Крушевцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада ништа нисте?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Није, нисам, нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули, нико ништа није јављао?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лешеве да ли сте имали прилике да видите?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никакаве лешеве. Тих дана да ли сте видели неке лешеве, значи?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели. Да ли сте видели неке паљевине у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Паљевине је било али ког дана и како не знам, тих дана на почетку није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На почетку није било?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел сте ишли рецимо тим главним путем, да ли сте уопште долазили до занатског центра, јер Ви сте ту више се не враћате у Призрен кажете од како је кренуло бомбардовање Ви сте ту, јел пролазите том главном улицом, да ли идете до Занатског центра, да ли сте имали прилике да прођете можда?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Нисам, на почетку нисмо одлазили нигде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нигде нисте?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Извините, до измештања станице нисмо пролазили кроз Суву Реку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, водио се дневник догађаја, јел тако?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свакодневно се водио?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Свакодневно ако има неких пријављених догађаја то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми ко је водио тај дневник догађаја?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Дневник догађаја смо водили ја и мој помоћник Ђокић Горан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Вељковић Велибор шта је радио?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Вељковић Велибор је био активни полицајац који је водио распоред дежурства и уједно списак за дневнице, ми смо имали у склопу станице и посебну јединицу полиције нашу, вод из Суве Реке који је био у саставу чете посебне јединице полиције Призрен и он је водио тај списак и око тих дневница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми да ли је у оквиру станице постојао притвор, просторија где су се приводили одређени људи?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Постојао је притвор?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тог дана, рецимо, тих дана 24-ог, 25-ог, 26-ог имали неко лице у притвору?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте имали?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали лице које је евентуално било, требало да буде саслушано 25-ог, 26-ог па да је можда био на ходнику или чекао неко саслушање, не мора да значи да је био у притвору затворен, разумете, него или на ходнику и чека можда да буде саслушан да се обави неки разговор са њим да ли сте такву прилику имали да видите?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Колико је мени познато не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам познато. Јел Ви можете да видите притворску просторију?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Из, са места где је моје радно место било да. У ствари било је право види се а врата су па онда ја али види се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Види се просторија, значи морате да видите ту просторију?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми како је изгледала просторија, јел су врата била отворена, широм отворена?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Широм отворена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или су била затворена?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не, отворена су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи 25-ог и 26-ог врата су била отворена?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никога није било?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Никог, једино се затварају ако неко лице има унутра али у то време и пре тога лица се нису задржавала, нису била задржавана код нас у станицу, ако је нешто имало везано за терористе и тако нешто одмах се приводило на даљу обраду у Призрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам у смислу да је рецимо стајало неко лице и да се припремало да буде упућено у Призрен, да ли је евентуално чекало?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Колико је мени познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био задужен за ту притворску просторију?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ја и мој помоћник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били задужени, кључ од притвора где се налазио?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Кључ од притвора се налазио на табли за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Вашој просторији?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да у нашој просторији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко могао евентуално да узме кључ од притвора, од те просторије осим Вас, да ли је могао неко, да ли је могао командир да узме?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па не би требало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Па како то иде, да ли може било ко од полицајаца да уђе и да?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ако буде, не може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: То је наш задатак али ми смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били задужени?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ми смо одговорни за лице које се доведе у станицу, дежурна служба а за даљи рад одговоран је онај ко га испитује и тако то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато име Абдулах Бешљани?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам познато. Да ли сте у оквиру станице полиције имали службу државне безбедности?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је то функционисало, колико људи је било у тој служби?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: У тој служби је било два радника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Два радника, који су то радници?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Нишевић Милорад ја мислим да му је тако име и Јаблановић Милан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јаблановић. Јесте ли их виђали тих дана 24-ог, 25-ог, 26-ог, да ли сте их виђали?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па тих дана слабо, дођу и, људи су избегавали, колеге су избегавале да буду у, што дуже задржавају у станици од оног објекта кад су погодили ону касарну одмах смо знали да ће и нас да гађају и онда се то гледало да се измести што пре, Државна безбедност је била у склопу станице али са друге стране је имала посебан улаз тако да са нама није имала неки контакт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, тих дана када сте виђали припаднике Државне безбедности Нишавића конкретно како сте виђали, да ли је био у униформи, да ли је цивилно одело имао или како, како је он био обучен?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ја колико је мени познато, не могу тачно да се сетим али ја мислим да је био у униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У униформи?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих дана, каква је то била униформа?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Мислим да је била зелена, маскирна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зелена маскирна. Господин Нишавић јел тако?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ја мислим да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел увек био у униформи кад га видите ил је то?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не, пре него што је почело бомбардовање и пре тих дана није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је обично изгледао пре бомбардовања?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Пре бомбардовања, не знам када је он пре бомбардовања почео да ради, био је на боловању он је био мета терориста био је нападнут и погођен е сад колико је временски био на боловању, није радио, не знам не могу да се сетим, али ја мислим да је после тога кад се вратио, е сад нисам сто посто сигуран, ја мислим да је после тога био у униформи, јел није било безбедно у цивилу се ово, јер и због наших у цивилу да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био наоружан?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па имали су оружје и они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Јаблановића јесте ли исто виђали тих дана?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да и он је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел и он био тад у униформи или?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ја мислим да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли Ви знате да ли су могли припадници Државне безбедности да иду у неке акције оружаног типа или тако нешто?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не, Државна безбедност не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ишла?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Није ишла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је могла нешто да нареди припадницима полиције?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Државна безбедност не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Реците ми, ови што кажете да су дошли на испомоћ припадници полиције, посебне јединице полиције, како су они били обучени и како су они изгледали?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Доста времена је прошло, осам година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, униформе какве су имали?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Униформе ја мислим да је била она маскирна, она као НАТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које боје?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Као војна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као војна, зелено маскирна?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Тако, зелено маскирна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми шта су имали на главама?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: На главама су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Капе, качкете?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: По правилу требали да носе шлемове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По правилу шлемове, па јесу ли носили, јесте ли их виђали?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па виђао сам их да су носили шлемове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су били наоружани?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Аутоматским наоружањем, аутоматским пушкама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте познавали неког припадника посебне јединице полиције који су ту били стационирани?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па познавао сам из зато што су они долазили код нас на испомоћ пре тога једно четири, пет година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога сте конкретно познавали?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Неке полицајце али не могу тачно имена да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете имена да се сетите. Да ли сте знали ко је био њихов командант, ко је био командант посебне јединице полиције?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Командант Чегрова, јел тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Митровић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Митровић, да ли сте Ви познавали Митровића, да ли сте га виђали?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Виђао сам га само, али знао сам га само из виђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из виђења?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Никад у контакту нисмо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од почетка бомбардовања, колико често сте виђали Митровића?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Неколико пута али не у почетку, касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад би то било касније?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па можда једно две или три недеље, нисам сигуран тачно, једном је свратио баш код нас кад је његов заменик погинуо, ја мислим да је његов заменик тај био Аранђеловић или, Аранђеловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад би то било?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па једно две, три недеље ако није можда и касније пре тога га нисам виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел би то било негде у априлу?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Тако негде у априлу, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ал кад је долазио тада пре бомбардовања, кажете, јел долазио, јел тако?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико често је долазио и пре бомбардовања?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па врло кратко после бомбардовања а пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пре?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не после бомбардовања, ја мислим после оно од почетка бомбардовања априла месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад је долазио?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пре бомбардовања јел долазио?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Пре бомбардовања свратио на кратко чисто да замене батерије или тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како је он изгледао, опишите нам га?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ја мислим да је ту можда мало већи од мене, једно 1,75-1,80, смеђ, онако не баш развијен али ни мршав онако срење развијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву униформу је носио?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Носио је исто као што сам мало пре рекао ону као НАТО униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које боје?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Војна она.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па која би то боја била?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Зелена она маскирна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зелено маскирна. А реците ми да ли је имао нешто на глави, јел носио на глави нешто неки качкет или, кад га видите какав је?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Капу је носио ону у склопу униформе које иде, у шлему га нисам виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није носио, а реците ми да ли је имао неке ознаке око рукава?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Око рукава?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Имао је онај ППП знак, ја мислим да је то имао и носили су неке траке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Траке су носили, какве, јер су то биле разне боје?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па све зависи од ког датума, од ког до ког дана се носи одређена боја. То сад не могу ни ја да се сетим јер то има она војна, због тога што је и војска носила сличне униформе као ми и ови терористи, онда су морале да се носе и оне ознаке са стране на пример црвена, плава, бела па их знамо по датумима, то је било строго поверљиво, зна се ког датума се која трака носи и тако то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је значи тачно било све одређено кад?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Јесте, да, то је свуда не само у Сувој Реци него на целој територији Косова и Метохије је било тако сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је носио чинове?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није носио чинове?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Колико ја знам није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То кад је долазио у станицу, да ли га видите како долази, јел долази са возачем, којим возилима је долазио?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Њега сам виђао самог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Самог?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: А дал га је возач чекао у возилу или ко је не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли имали прилике да видите којим возилом је долазио?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: У току рата нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је постојала посебна јединица полиције у оквиру Вашег ОУП-а Сува Река?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Јесте, реко сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било ту људи?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Један вод који је био у саставу чете ПЈП Призрен и они су ишли са Призренским ПЈП-ом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они били тих дана ту?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: У почетку бомбардовања нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У почетку бомбардовања нису.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су били упућени?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Били су ван територије Сува Река, ван територије Општине Сува Река.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био њихов командир?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Њихов командир је био наш заменик командира и уједно командир вода ПЈП Сува Река Борисављевић Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је уопште било неког дешавања тих дана, 25-ог, 26-ог да ли су била нека оружана дејства, не ово што сте рекли, што су имале посебне јединице полиције, да ли је било неких дејстава у оквиру саме Суве Реке?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: У оквиру саме Суве Реке доле према Рештанском путу треба да су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Ви чујете, пазите Ви имате отворену везу?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да чује се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто што Ви морате да знате, прво ко мора да зна то сте Ви, дежурна служба, да ли Ви чујете уопште нека дешавања, јел по овоме како причате доста мирно ми то све звучи да је било, да ли је било неких дејстава, питала сам Вас, на полицијску станицу, да ли тих дана, да ли се нешто дешавало, да ли чујете отворена је веза, бомбардовање, дејства посебних јединица полиције кажете чујете, да ли се нешто дешава ту?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Чује се детонација на све стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Детонације?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Јесте и пуцњава на све стране, фактички ратовало се, е сад пример дајем упућене су колеге један са другим који су на терену они обавештавају један другог да ли је нешто приметио, пуца се, са које стране га нападају и тако то, јер ми нисмо имали људство да шаљемо, на пример еј стиже вам у помоћ ова јединица или она јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто нисте имали људство?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па мало људства је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли Вам тражили помоћ?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Нису нам тражили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико Вам није тражио помоћ?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не. Имали смо један у склопу винарског подрума имали смо једну осматрачницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је тај винарски подрум?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Винарски подрум је преко пута Општине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту је била осматрачница?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Јесте била је осматрачница, имало је активних и резервних полицајаца ту, и они су имали преглед доле према Рештанском путу и према брду горе где су се појављивали терористи али их је било и на том Рештанском путу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су Вам конкретно јавили да је неко настрадао, да је неко наишао на неку мину, да се нешто десило да је настрадао неко из Посебне јединице полиције?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Имали смо неки, али ја не знам око тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто сте Ви били вођа смене јел тако?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте у тој дежурној служби били?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли водили неку евиденцију?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па водила се ако нам се достави неки извештај или на пример на основу сама веза, не можемо да препишемо то, или упишемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако вам се достави извештај?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми Ви сте кажете били упознати кад је било то бомбардовање војне касарне још увече 24-ог марта, чули сте то?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Чули, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел чујете опет неко дешавање, дешавање у оквиру Суве Реке?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па кажем Вам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим тога, не видите лешеве, не видите ништа, није Вам јављено имамо лешеве рецимо на Рештанском путу?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико Вам то ништа није јављао?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате где је била смештена мисија ОЕБС-а?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Мисија ОЕБС-а је била смештена на, од станице на једно 200 метара доле, пут за Рештане, Рештански пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате чија је то кућа била?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнање шта се ту дешавало, да ли сте евентуално чули да можда постоји неки локатор или неки сателитски телефон, да ли Вам је нешто познато у вези тога?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Чули смо да нешто ту има и ја мислим да су и испод према центру, нисам сигуран сто посто да је пронађен неки локатор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: 24-ог или 25-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је пронађен локатор?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Кад је мисија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то саопштио. Добро?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не знам, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од кога чујете, ко Вам је дао ту информацију да је пронађен локатор, како то иде, причајте мало то дешавање?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ја мислим да је то са Државном безбедношћу то нађено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Нисам сигуран али мислим да је то са њим и да су они колико је нама било познато са тим локаторима је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте мало имена укључите, ко са ким разговара, кажете Државна безбедност, да ли је ту Репановић, да ли је Јовановић, да ли се са неким комуницира, коме јављају, рецимо кажете Државна безбедност ко коме јавља да евентуално постоји сумња да је локатор у питању?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па ја мислим да су један пронашли у тој кући доле испод, према центру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Државна безбедност пронашла?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кога је обавестила?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ја мислим, не могу сад, ја мислим да су однели то у Призрен у оној својој бази тамо где је била смештена Државна

безбедност тачно не знам и да смо имали преко тога, одмах се знало да је станица за гађање била мета гађања највероватније због тих локатора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Па како сад је то пронађено, да ли је упућена нека екипа да ли је ишла полиција да види то, да претресе кућу, да?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Са патролом били доле у том.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са којом патролом?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па са овом што сам рекао мало пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ову што сте набројали. Нисам чула да ли сте споменули Чукарић Слађана, јел познајете ко је то Чукарић Слађан?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Јесам, реко сам активни полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Активни полицајац?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав надимак је имао?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Јајце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јајце. Какав је он као човек био?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па мислим да је добар, био је кратко време код нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле је он дошао?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ја мислим да је дошао из Ораховца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што, због чега?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Е не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам познато?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Није, пре бомбардовања не знам које време, кратко био код нас и онда после тога је дал пребачен у Ораховцу или не знам да ли маја или јуна месеца, не знам нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми Бобан Вуксановић да ли Вам је познато ко је то?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: То је био председник Општине, био, за време бомбардовања ја мислим да је био командант Територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он био неки ауторитет, јел могао неком нешто да нареди, припадницима полиције да ли је могао да нареди?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није могао?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Није могао, ја мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел био неки ауторитет?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па овако, људи су га знали као доброг човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, Петковић Зоран?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато ко је то?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Јесте. Он је био, код нас није био, у резервном саставу полиције није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га виђали тих дана?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Нисам. Виђао сам га касније да је радио на безнинској пумпи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је пре њега радио на бензинској пумпи?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Јашари неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта знате о њему?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Овде су ме питали кад сам долазио раније за њега, кажу да је нестао, да га нема, да га је неко наводно убио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде су Вам рекли?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Мислим овде на, кад смо долазили за ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пре тога нисте чули?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не пре тога нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате, мало ми је све то нелогично, нека дешавања постоје, видите, неко и убиства и све, Ви ништа не чујете и не знате а у дежурној сте служби, како је то могуће, отворена веза, ништа Вам то није познато?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па отворена веза, нико преко везе не спомиње, пример дајем да је неко некога убио или тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато да ли је долазила нека увиђајна екипа из Призрена?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Чуо сам да је долазила али код нас се нису јављали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су се јавили?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не знам, у станицу нису били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, а како сте чули да су долазили и због чега су долазили?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ради неког увиђаја напад на полицију, ја мислим да је ово на Рештанском путу било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па сад, дал је 25-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 25-ог?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: А увиђајна екипа је ваљда дошла 27-ог, 28-ог, не знам који дан, није ја мислим истог дана дошла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је то било 25-ог?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па да је био неки напад на полицију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На полицију?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: И да има неки повређен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било повређених?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не знам, ја мислим да је један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један. А јел знате ко је, ко би то био, да ли је то припадник Ваше полиције или посебне полиције?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не, није био из наше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Из станице Сува Река није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел знате који је то што је повређен, пошто је један кажете у питању?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. А јел знате колико се задржала увиђајна екипа?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел познајете Јовановић Тодора?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Јесте, он је био наш крим.техничар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнања да ли је он можда био на том увиђају?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Немам сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате сазнања. Значи ништа Вам о догађају није познато, о страдању ове породице, око педесет људи је страдало, Вама који сте радили у дежурној служби ништа Вам то није око тога познато?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнање да су се људи исељавали из Суве Реке?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када би то било, кад, у ком моменту је дошло до исељавања?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не знам датумски али после бомбардовања, од ког датума не знам, али повремено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После бомбардовања?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: После, да после почетка бомбардовања е сад тачан датум не знам, али после неке групице су одлазиле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Самоиницијативно су одлазиле или им је неко рекао да одлазе'

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Самоиницијативно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико им ништа није рекао да напусте, да иду?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Колико ја знам да је самоиницијативно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не знате?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Зато што смо до краја док смо ми били ту имало је исто становника који су били ту у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате сазнања да је одређена била нека група људи нека која је давала наредбу да се иселе из Суве Реке?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То немате никаква сазнања, јесте ли имали прилике да видите те људе како одлазе?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па имали смо прилике да их виђамо када смо били доле у граду смештени, стационирани, дислоцирани из станице, иначе овако у станици док сам био не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел питате људе зашто иду, јесте ли их питали, јел неко нешто пита, видите људи се?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па ту су пролазили из правца Штимља одозго, из правца пут из Приштине па наниже према Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А из Суве Реке јел било Албанаца у то време?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесу ли одлазили, јесу ли напуштали Суву Реку?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па кажем Вам повремено су одлазили али до краја рата док смо ми били доле имало је и породица и које су остале, дакле нису отишли сви, то је сигурно јер смо издавали личне карте исто до краја, имали смо истурено једно оделење у центру града где су могли да долазе и да подносе захтев за личне карте и, коме је требало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми са Вељковић Велибором да ли сте имали контакте тих дана, 25, 26, да ли је он долазио код Вас, да ли долази у Вашу просторију?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Он је био горе смештен имао је своју канцеларију у склопу друге зграде, у дворишту станице имао је једну канцеларију и горе је спавао исто у спаваону ту је био и смештен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел долазио код Вас тих дана?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Горе смо се виђали, а у станицу можда је наилазио али не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас зато што је он овде тврдио да је био у просторији дежурне службе где сте Ви исто били и он је тврдио да је ту постојало једно притворено лице, да су одређени људи?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: У притвору?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да су одређени људи из патроле долазили, узели кључ, отворили просторију, извели то лице и да су га убили испред полицијске станице?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Мени није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам познато?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа Вам није око тога познато?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Није зато што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим дајем Вам, сад Вам цитирам његов исказ у том делу можда да Вас евентуално нећу подсетити на тако нешто?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Није, ево рећи ћу Вам једну реченицу, може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како да не, изволите.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ја сам са мојим замеником, замеником овај што је радио самном у дежурној служби Ђокић Гораном, мењали повремено, нисмо гледали временски ти радиш прву смену, ја радим другу, него ко је тад био уморан могао је да оде у зграду горе и да одмори, тако да смо се повремено мењали али ја док сам био ту није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, да ли Вам онда саопште шта се догодило за време док Ви нисте ту рецимо?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да, пренесе ми мој помоћник али ништа ми није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам пренео?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Онда није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да сте Ви ту били, да су узимали, он гледа како људи узимају кључеве, изводе лице које је било притворено. Описује тог човека, он га описује, неких 90 килограма, 1,80-1,90, тачно је описао човека који је био у притвору и лепо изводе да и убијају испред полицијске станице. Ништа Вам то није познато?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нити је евидентиран такав неки догађај?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не, ја колико знам у евиденцији да је имало приведено лице морало је одмах да буде евидентирано, потписано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајмо опет да не тврдимо да је то приведено, можда лице доведено чисто на неки разговор, неки информативни разговор, можда није у притвору био разумете, то Вас опет враћам на оно. Можда није био у притвору, можда је био у тој некој просторији, стајао, чекао саслушање или било шта, јел дозвољавате могућност да је било, да ли сте видели тако?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ако неко доведе лице у станицу мора да обавести или старешину или дежурну службу и да се преда одмах на рад, на пример зашто је приведено и због чега, мени колико је познато није, јер у ни једној станици не само у Сувој Реци, у ни једној станици у Министарству унутрашњих послова лице које се приведе мора одмах да се

и евидентира, то је правило службе, и има рубрика разлог због чега је приведен или дато на даљи ради служби на пример оперативи или Државној безбедности ил тако или предато на пример судији за прекршај или истражном судији или тако на пример има евиденција, али није било, колико је мени познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви имате сазнање тих дана 25-ог, 26-ог, да су долазили неки камиони који су користили Чегрови?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате сазнања. Да су били ту паркирани?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред станице?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате никаква сазнања?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је можда неко рекао од Ваших надређених да Вам је можда господин Репановић саопштио видео сам неки леш, па да је с Вама разговарао, да ли сте можда то имали прилике да чујете?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте. Ни од кога нисте чули да су били неки лешеви?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа не знате о томе?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажете, кад сте први пут чули за страдање породице Бериша?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Овамо на суђењу Милошевићу кад је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До када сте Ви били у Сувој Реци, до када сте остали?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: До јуна '99.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И за све то време Ви уопште немате такво неко сазнање?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли видели запаљене куће?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Јесте имало је запаљених кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли питали ко је запалио те куће?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Питали смо али каже не знам ко је запалио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога питате?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Питали смо патроле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Патроле?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они не знају. Па ту у граду, ту Вам се дешава?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Сласли смо и ватрогасну јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте слали ватрогасну јединицу?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па пример дајем кад је, ако видимо да је запаљен објекат онда зовемо ватрогасну јединицу да угаси пожар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих дана јесте ли звали ватрогасну јединицу?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Јесте, звали смо само да ли је било мало, док смо били смештени још у станицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док сте били још у станици смештени?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, ко је звао ватрогасну јединицу, одакле из Суве Реке, Призрена, одакле?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Из Суве Реке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Суве Реке?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је позвао?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која служба?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Станица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станица?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да. Приметили смо пожар и позвали смо, приметио је стражар е сад који је стражар био не знам, да је упаљена једна кућа ту у близини, позвали смо и дошли су да локализују пожар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли полиција креће да види шта се то дешава, зашто се то десило, ко је то урадио?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Били су, морали су да обезбеде и ватрогасца, ватрогасну јединицу чим позовемо морамо због специфичности посла морали су да изврше обезбеђење тог возила и тих људи који су гасили пожар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то негде евидентирано да је позвана ватрогасна служба?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па по правилу би требало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не по правилу, него да ли је евидентирано?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Сигурно јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то требало да евидентира?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Помоћник командира, не помоћник командира, помоћник вође смене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је ко?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ђокић Горан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он би требао то да евидентира?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да, и ко је у дежурној служби, ми би требали то да евидентирамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зато Вас питам, па јесте ли евидентирали?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И обавестили некога од Ваших надређених?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Обавестили старешине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Гогичу, Ви нам данас рекосте да је Призрен бомбардован 24-ог увече?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ја мислим да је 24-ог увече.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А кад је почело бомбардовање СРЈ?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па 24-ог увече.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле исте те вечери кад је почело бомбардовање СРЈ и Призрен је бомбардован?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: За датум требало би да је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Мени се наметнуло наравно да Вас питам то због тога што тако оставитсте убедљив утисак то јесте тада било па сада по чему Ви то памтите, како то памтите баш да је то било тада, ја имам неко своје памћење о тим данима и о бомбардовању и тако даље па ме занима Ваше?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Мислим да је свакоме нарезано значи ово гарантовано, тај почетни период бомбардовања баш тог тренутка где се налазио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, е онда смо чули тврдње да је касарна бомбардована не 24-ог увече него дан касније?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Или је 25-ог.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То смо овде чули?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Или је 24-ог или 25-ог.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Рекли сте да познајете Јанковић Сретена, да ли је имао неки надимак?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Цеци.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Рекосте да је доктор Вуксановић у Сувој Реци био Председник Општине и командант ТО?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Извините, једно време, али сад дал је у време бомбардовања био и Председник Општине нисам баш сигуран.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је био командант ТО?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ја мислим да да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта нам знате рећи о ТО Суве Реке, је ли она постојала као некаква војничка јединица, као нека формација војна, колико је имала људи ако имате неких сазнања у том смислу, да ли је уопште имала људи?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Имала је људи, колико и како се звала, ја кажем да је Територијална одбрана пошто није била у нашем саставу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јесте ли гледали те људе, ко су ти људи?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па виђали смо то су били.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како су били опремљени, обучени?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Војни резервисти, зависи од униформе није.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Какве су униформе они имали?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Имали су и ону СМБ, неко је имао и маскирну, сад не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шаролико?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да, шаролико.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кажете да су ове људе на пунктовима једном или два пута, односно једном у току два дана да су храну дотурали ови људи из ауто-патроле, тако рекосте, овде на овим истуреним пунктовима?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Јесте, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Према Ћиновцима, према, да ли су их обилазили командир, заменик командира, те пунктове?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Јесу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је то било свакодневно или не?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не знам, не могу да кажем сто посто сигурно али неко правило је морало да буде једном у току дана или два пута да се обиђу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да се обиђу. Ко је Миљковић Милутин?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Миљковић Милутин то је био господин који је био пре мене овде, он је био код нас послат из Призренског СУП-а, као вршилац дужности начелника, ја мислим да је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта је са Витошевићем, па Витошевић је ту?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Е зашто су овог другог послали не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли су њих двојица истовремено били у ОУП Сува Река?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Јесте али Миљковић је дошао касније.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кад је он дошао по неким Вашим сазнањима, сећањима или.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Можда после једно десет дана.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Од почетка бомбардовања?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Бомбардовања, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Рекосте да сте чули за страдање породице Бериша кад сте овамо прешли у Крушевац да је то било везано за суђење Милошевића у Хагу.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па шта значи то, шта то значи да сте како, од кога сте чули за тај догађај?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ми смо ишли на терен тад.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: 2001., сам био на терену са мојом полицијском станицом, у Крушевцу је измештен СУП Призрен, одатле смо ишли на терен према Мердару, ту сам некога питао да ли се стварно ту и десио тај догађај пошто су спомињали неки догађај да се десио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кога, неког из Суве Реке?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Јесте, али нико ми није реко да је неки догађај био.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, шта сте чули, занима ме шта сте чули

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да је породица Бериша страдала у Занатском центру у Сувој Реци и да је било 48 погинулих, убијених, то сам чуо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је било приче о томе кад је то било, ко је то урадио?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Нисам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ништа томе слично. Ви сте вођа смене дежурни тамо?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли водите неке евиденције, да ли сте у обавези да водите неку евиденцију?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Коју евиденцију?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Дневних догађаја.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Књигу дневних догађаја?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да, књигу одузетих предмета у склопу станице шта се ради.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Књигу одузетих предмета?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па одузетих предмета, на пример.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Од кога?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Пример дајем, приведено лице ако су га _____ привели.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, да ли се посебно у неку посебну књигу евидентира ко је приведен, ко је притворен и тако даље?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Која је то књига или је то све у овој књизи?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не, не књига приведених лица и задржаних,

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле има књига приведених и задржаних лица?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко је у обавези да приведенем и задржаном лицу обезбеди храну, воду, ко је то у обавези?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ми смо у обавези.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко ми?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па мислим као дежурна служба.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дежурна служба односно Ви лично ако сте у смени или Ваш?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не дежурна служба него станица, ако се лице приведе даје се разлог због чега је приведено и даје се на обраду односно на рад по линији рада на пример.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли ту евидентирате ко је привео лице?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Када и тако даље?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Претпостављам да се уносе ти детаљи?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ти детаљи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте у обавези да евидентирате и када се лице изведе из просторије за задржавање?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Јесте и коме се предаје.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И коме се предаје?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: И да ли да се пусти, дал је ослобођен, мислим ослобођен, да ли је са њим одрађена службена радња и лице пуштено кући, има постоји таква књига.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је у Вашу станицу, јер Ви поменусте у једном моменту Јашара са бензинске пумпе ако сам Вас добро схватио?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Познајете тог човека?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Знао сам га из виђења, он је радио на бензинској пумпи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тако је, претпостављам да га знате, пумпације сви знају, посебно у временима кад горива нема довољно, е сад да ли је тај Јашар са бензинске пумпе тих дана из било којих разлога довођен, привођен у станицу?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Није, није сигурно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Чули смо овде неке тврдње да је нешто довођен у станицу из којих разлога?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Није гарантовано.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема, тужиоче изволите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је посао дежурне службе?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па зависи, посао дежурне службе је да прати рад у склопу станице и дешавања, ако се дешавају у склопу станице на пример.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте Ви радили 26-ог марта '99.године?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Био сам вођа смене и мој задатак је био да пропратим обезбеђење старог објекта, ја сам био задужен за то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које је било радно време тог дана Ваше?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Кажем Вам, мало пре сам рекао да није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте али Вас ја питам конкретно чега се сећате, кад сте спавали а кад сте радили?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не могу тачно да се сетим, повремено смо се мењали, е сад на сатницу пример дајем, некад може да буде до 12 увече извршена смена или некад у четири ујутру и тако, то је пример.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи ја Вас питам за 26, шта сте радили 26-ог а шта сте Ви рекли?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па повремено смо се мењали и били смо у станици али у склопу станице је то било, или смо у другој згради или у тој, у дежурној служби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, објаснили сте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко сте то Ви?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ја и мој колега са којим сам радио помоћник Ђокић Горан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи само Вас двојица сте тог дана?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Само смо нас двојица били у станици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не тог дана него тих дана?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тог дана ја питам за 26-ти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел знате 26-ог, знате шта је то 26-ог, пошто тужилац Вам поставља питање 26-ог да ли сте били тог дана, јел знате шта је то 26-ти, јел везујете за неки догађај или нешто, како знате да је то 26-ог?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Зато што могу да кажем да је то било и за 25., и за 27-ми и за 28-ми и за 29-ти, више дана да је исто се ради. То због тога на пример.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да разјаснимо, добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Деси се убиство рецимо у Сувој Реци, шта ради дежурна служба?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ако нас обавесте ми смо у обавези, само ако нас обавесте, ми смо у обавези да јавимо линијски даље колегама, истражном судији, крим.техничара да обавестимо, да обавестимо инспектора за крвне деликте који излазе на увиђај, да изврше увиђај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако се деси како кажете напад, да сте помињали терористе шта сте, не знам шта сте помињали 25-ог, шта онда ради дежурна служба?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па кажем Вам ако од нас нису тражили помоћ јер нисмо имали људства, мислим довољно људства да би могли неке да пошаљемо, како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису тражили помоћ.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Нису тражили помоћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, то сте рекли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко није тражио помоћ?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па колеге које су биле нападнуте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко су те колеге?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Имали смо на Рештанском путу доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је посебне јединице полиције, рекао је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел имате неко име?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не знам имена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да би, јел тамо било мртвих?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не, колико ја знам не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мртвих и Албанаца и Срба?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па реко сам Вам не, мислим колико је мени познато.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да би неког сахранили ко је настрадао у неком назовите га и терористички и не терористички, неком убиству, шта је потребно, јел има ту везе дежурна служба с тим?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не разумем питање, не би требало дежурна служба да има.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па нађете мртвог човека на улици Суве Реке, полиција нађе, шта је потребно да би га предали породици и да би га породица сахранила, јел потребан неки допис, неко решење, нека потврда?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па требало би истражни судија да изађе на лицу места, требало би да обавесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли има неке надлежности Ваше службе у свему томе, да ли сте Ви нешто надлежни у вези тога, за сахрањивање?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немојте тако, па немојте тако, па није дежурна служба надлежна за сахрањивање људи, Ви то добро знате осим у посебним случајевима које ћемо после. Да ли Ви имате неки задатак некога да позовете или нешто да издате неку потврду?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Немамо коме да издамо потврду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите конкретно на сахрањивање?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да ли је могуће да се неко тело преда породици а да Ви о томе не знате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то одговорите?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не разумем питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажем на улици Суве Реке нађете тело, мртво, убијено, неубијено шта, да ли можете да га предате породици а да не издате неку потврду?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па сигурно би требали да издамо потврду као служба.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте ли 25-ог,6,7, издали неку потврду некоме за сахрањивање?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не, колико је мени познато не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад гори кућа, Ви пошаљете тамо полицијску или ватрогасну бригаду, јел Вас интересује шта је са укућанима?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Питамо да ли има повређених.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јесте ли 25-ог?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Најосновнији и било за време рата, пре рата, после рата и сада исто тражи се далеко било да нема ту неких повређених или тако или погинулих.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли 25-ог и 26-ог имали неки податак да је неко повређен у неком пожару или око куће која је горела?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не, нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте нам мало пре да знате да је тог дана погинуло 48 људи, да сте то сазнали накнадно?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па Вас ја сад питам, да ли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не каже ког дана, он каже.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, кажем ја накнадно кад је суђење Милошевићу то је поменуо, сад Вас ја питам, дал је икад у Сувој Реци било веће страдање него тог дана 26-ог?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Било је погинулих колега, напад на колеге, цивиле и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Албанаца?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, питам Вас да ли је некада више од 48 људи страдало у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: У Сувој Реци нисам чуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па како је могуће да Ви као шеф дежурне службе не знате ништа о томе?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па кажем Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам Вас и ја питала како је могуће, јесте, све смо то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је одговорио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојте Ви мене да испитујете шта је одговорио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не, не питам ја Вас, јер је бранилац рекао да је одговорио а ја питам сведока шта је одговорио, шта сте одговорили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо понављати, нисте знали, тако је како је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала, изволите господине Тодоровићу, адвокат.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је у ОУП-у Сува Река да ли је дежурство организовано комплетно 24 часа?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Јесте.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А ко је био, колико људи је обављало, однос смене, колико је радило, мислим како?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: У дежурној служби само смо ја и Ђокић Горан.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: И Ви сте радили значи по 16 сати Ви, 16 он?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па нема 32, 24, не, не, рекао сам мало пре, објаснио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите по 12, не по 16?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: По 12, да, или сте радили по шест?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је то било организовано, значи, сад сте рекли?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ја сам добио задатак од командира да обезбедим објекат и да пратимо рад страже као и дежурне службе, нисмо гледали на сатницу јер је временски дуг период било на пример до краја рата смо били тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел сте се тако можда покривали па један ради, други?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Пример дајем, један ако је на пример, ако каже да је уморан оде одмара на пример и десет сати ако треба, па их замените на пример 12, па онда, све зависи од умора на пример, јер немогуће је 24 сата да се.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ал кад се деси неко кривично дело, крвни деликт, убиство, раније пре бомбардовања?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јел је, подноси кривичну пријаву ОУП Сува Река или?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не, инспектори за крвне деликте.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А евидентирате ли Ви то да је послато у Призрен?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Јесте, да поднесе се службена белешка од стране патроле која је била на терену и од стране вође смене, од стране вође ауто-патроле или на пример овог позорника и тако то, пример дајем, он поднесе белешку до доласка увиђајне екипе у саставу које су крим.техничар, истражни судија, инспектор за крвне деликте и овај који узима тај посао, пошто смо ми били ОУП при саставу СУП-а Призрен.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли сте чули да је опљачкана нека продавница на Рештанском путу, да ли знате да има нека продавница на Рештанском путу?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: На Рештанском?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Има продавница али.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ауто-делова?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Имало је продавница али не знам да ли је опљачкана.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не знате за то. А рецимо, у миру пре бомбардовања убиство, годишње колико има убиства у Сувој Реци, дешавају ли се чешће или ређе убиства за разлику од других већих места?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па раније пример дајем, има убистава или због крвних освета или, пример дајем, саобраћајна незгода тако нешто, а имало је, код нас је '98., један колега Јовановић Саша погинуо у месту Дуље, ту је извршен напад на полицијску патролу, не само тај, имали смо и баш доста.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: И јел то све евидентирано?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: По правилу би требало, по правилу.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: И увиђај да је извршен и одузимање *corpus delikt* предмета?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да ако се пронађе.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А овде ништа. Да ли су полицајци Суве Реке били задужени бомбом?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Бомбама ја мислим да нису, то су имале ове јединице које су ишле на терену, посебне јединице.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А ове не?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ове не, колико је мени познато ја нисам виђао, јер није баш било згодно, не може пример дајем, свако да носи бомбу и у станицу да улази, то није. Не само у станицама него и по граду на пример, једино ако се иде у акцијама добије се бомба и ако је завршио, завршио је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни резервни састав није, не резервни него активни састав није био задужен бомбама?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ја колико знам не. Мислим није логички да буде задужен бомбама, ако већ не иде у акцију.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А јел сте приметили неку промену на том занатском центру тамо, који се налази ту у близини?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не знам какву.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Промену, мислим да је нешто запаљено, срушено, разбијени прозори?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Нисам, нисам приметио.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нико Вам од колега.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Јер испред занатског центра се налази аутобуска станица тако да се кроз мало види од станице занатски центар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тих дана, је ли могуће да нисте чули никакву ни детонацију ни пуцњаву ни, тог, мислим у оквиру занатског центра, отворена Вам је веза, да ли је могуће да се то не чује?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Чује се пуцање на све стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не на све стране, рецимо ту у непосредној Вашој близини?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Акције су биле на Рештанском путу доле, према Рештану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли али ја Вас питам конкретно ту, ипак је то нека непосредна близина, знате, отворена веза, не чује се пуцњава, детонације, ништа то?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Кажем Вам детонације су се чуле, изнад нас је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само изнад?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Изнад нас је била војска, е сад које је наоружање било то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите?

НАТАША КАНДИЋ: Реците нам, коме сте Ви као дежурна служба подносили извештај?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Дежурна служба је подносила извештај командиру.

НАТАША КАНДИЋ: А ко Вама подноси извештај служби?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Служби подносе радници са терена, који дођу са терена и поднесу извештај на пример да ли има неких запажања шта је било, како.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, а они који су осматрачницама, да ли, јел они спадају у те са терена?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па јесте, исто и они са терена ако су била нека запажања онда би требали да поднесу по правилу службе, требали би да поднесу извештај.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се, хоћете да нам објасните где се налази подрум вина?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Реко сам мало пре, преко пута Општине.

НАТАША КАНДИЋ: Преко пута Општине сте рекли, колико је то далеко од занатског центра?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па од занатског центра не знам тачно, ту је у близини.

НАТАША КАНДИЋ: Ајде мало прецизније, да ли је поред занатског центра или даље?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па ту је у близини.

НАТАША КАНДИЋ: Значи шта, Општина, занатски центар, подруми вина, јел тако?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Наниже кад се гледа од станице према граду лево се налази Општина а десно се налази аутобуска, поред аутобуске је занатски центар.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, да ли можемо да кажемо да најближе занатском центру јесу подруми вина, са стране Општине посматрано лево, јел то најближе?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Извините нисам разумео.

НАТАША КАНДИЋ: Посматрано са улице или од стране Општине према центру и подрумима вина, да ли су са те леве стране горње најближе центру подруми вина?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да, према центру подруми вина.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте, сад нам кажите, да ли све што се догађа у Занатском центру чује се у подрумима вина тамо на осматрачници?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ја на осматрачници нисам ишао али они су вишљи, сад у ком, реко сам мало пре, гледали су у правцу према Рештанском путу јер је брдо где се појављивали терористи који су гађали на нас, е сад дал су они могли овамо да пропрате јер нису имали разлога да, пример дајем, према станици зашто кад они већ знају да има овамо људство.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се Ви сећате шта пише, који извештај су поднели они који су били у осматрачници у подрумима вина тих дана, 25, 26, какви су били њихови извештаји, шта стоји у тим извештајима?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па ако су подносили и ако је имало нешто, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Не знате, а да ли се сећате извештаја оних који су били на осматрачници на звонику?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: У звонику ја мислим да они нису подносили извештаје.

НАТАША КАНДИЋ: Јел то била осматрачница?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па једна врста осматрачнице. Једна врста јел није била нека висина да би они пропратили.

НАТАША КАНДИЋ: Поменули сте да је било дејстава на Рештанском путу да ли је у складу са оним што кажете, значи извештај Вама подносе они који су на терену, да ли су припадници полиције који су били на терену на Рештанском путу, да ли су поднели извештај, да ли је то стигло код Вас?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Није.

НАТАША КАНДИЋ: Знате сигурно да нема никаквог извештаја?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Знам сигурно јер нису ми поднели.

НАТАША КАНДИЋ: А шта се онда догађало кад значи неко ко треба да поднесе, не поднесе извештај, шта следи из тога?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Он по нашем правилнику службе мора да буде кажњен.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Мора да буде кажњен.

НАТАША КАНДИЋ: И шта сте Ви урадили када нисте добили те извештаје са терена?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: На које извештаје мислите?

НАТАША КАНДИЋ: Па са Рештанског пута?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ево рећи ћу Вам, кад патрола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па дозволите да објасни, молим Вас немојте прекида

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не молим Вас, сведок је рекао да никакав извештај ни помоћ са Рештанског пута он није добио и о томе није писао извештај због тога, према томе.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Без обзира са терена дођу службе, без обзира јел била то позорница, осматрачница или патрола или са положаја неког доле на Ћиновцима или Мушотишту није битно, они имају патролни лист у коме треба да откуцају нека сазнања ако има шта се дешавало, да ли је било уочених, пример дајем, неких нарушавања јавног реда и мира или терористичких дејстава, он у саставу тог, то је редован патролни лист се куца, мора да откуца или извештај или белешку, али ако нема нема шта да куца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ако не откуца, значи можда није било ничега што је требало да се евидентира.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Сад ми реците, а како Ви, мало пре сте врло одлучно рекли да кад је било дејстава по Рештанском путу да Вам нису поднели извештај, како Ви то знате баш да тада нисте добили извештај?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Знам зато што док смо били у станици ја нисам добио, у станици то значи неколико дана смо били у току бомбардовања у оквиру станице где смо се после то дислоцирали.

НАТАША КАНДИЋ: Шта, тих дана нисте добијали извештаје или?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не, није било тих извештаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било извештаја, добро.

НАТАША КАНДИЋ: Па колико дана није било извештаја?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Све док смо били у станици кажем Вам, сигуран сам у то зато што једно кратко време смо били у станици.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми, када дођу ове екипе за увиђај из Призрена, да ли се они јављају Вама?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Раније је било правило да, раније пре бомбардовања дођу па са патролом оду на пример да им патрола обезбеди лице места, прилаз и да несметано одраде овај увиђај, али од кад је почело бомбардовање људи, колеге су изегавали станицу, мислим да нису морали да долазе директно ту јер је била опасност, код нас је 24 часа, гарантовано 24 сата су из Албаније или из правца Македоније виђали се авиони, 24 сата, или су, иду навише према у централној Србији или се враћају или гађају, сад пример дајем, прође па за једно пола сата наиђу поново или на 15 минута, дакле била је као нека, била је нон-стоп и људи су избегавали станицу, гледали смо само кад ће да нас погоде.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли то значи да су те екипе из Призрена долазиле, па Ви знате да су избегавале да сврате?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ја не знам, реко сам, кажем било је можда неког увиђаја али код мене нису свратили.

НАТАША КАНДИЋ: А какво је било правило пре НАТО бомбардовања у вези са извештајима тих екипа, коме оне подносе, када је реч о догађајима у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ко кад подноси извештаје?

НАТАША КАНДИЋ: Екипе за увиђај?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Они подносе своје шефу доле који је, они који су долазили из Призрена њему.

НАТАША КАНДИЋ: Њему?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: А како онда Ви у Сувој Реци сазнајете шта се догодило то, шта је резултат тог увиђаја?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Кажем Вам ако је патрола са њима била она подноси извештај.

НАТАША КАНДИЋ: Које, Вама?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: У станици да, само пример дајем, да је извршила.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, када је Вама нека од ауто-патрола поднела извештај о томе шта је нађено, шта је било на увиђају?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ја реко сам мало пре, нису ми подносили никакав извештај.

НАТАША КАНДИЋ: Па не, рекли сте за екипу за увиђаје, а сад сте рекли да пошто иде обезбеђење а то су ауто-патроле да су они дужни да напишу и да обавесте?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли сте имали тих дана да Вам је обезбеђење, патрола која је била у обезбеђењу поднела неки извештај?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Не. Да ли можете да нам наведете јел било уопште неке евиденције, неког убиства за време до краја, док сте тамо, да ли?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Док смо били у станици не.

НАТАША КАНДИЋ: А кад сте се преселили јел било неког убиства?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Убиства имало је, али напади на наше патроле, имали смо и погинулих и рањених.

НАТАША КАНДИЋ: Када је било, јел знате када је погинуо Аранђеловић, заменик команданта 37-мог одреда, јел то било у марту или априлу?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не знам, ја мислим да је у априлу, мислим, нисам сигуран, датумски не знам.

НАТАША КАНДИЋ: А када је доктор Бобан?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Исто тако, дал априла дај мај, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: А на који начин сте обавештени о томе?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Чули смо и ја мислим да је изашла и увиђајна екипа.

НАТАША КАНДИЋ: А како знате?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па обавестила ме патрола.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Патрола ме је обавестила, кажем.

НАТАША КАНДИЋ: За ту увиђајну екипу, да ли је то, да ли знате још за неки случај када је изашла увиђајна екипа, да ли Вам је јавила?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не могу да се сетим то је било пре осам година и сада ко може да памти.

НАТАША КАНДИЋ: Али за овај случај када је доктор Бобан, знате поуздано да Вам је јављено да је увиђајна екипа на терену, јел тако?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Мислим, нисам сигуран, он је погинуо горе према, пут Сува Река-Мушотиште.

НАТАША КАНДИЋ: А Аранђеловић?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Он је на Рештанском путу погинуо.

НАТАША КАНДИЋ: Јел знате ту да ли је изашла увиђајна екипа?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Колико је мени познато ту је ишла увиђајна екипа, председник суда Јанићијевић Цане.

НАТАША КАНДИЋ: А јел ишао Ваш?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте да заврши.

НАТАША КАНДИЋ: Добро.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ишо је на неком, да изврши неки увиђај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Налетели су тамо на неке терористе, налетели, мислим упали су у неку заседу и погинули су, председник суд у Сувој Реци, Јанићијевић Цане, Аранђеловић или Ранђеловић, не могу сад тачно презимена да се сетим ја мислим да је био заменик «Чегар 2» је био, колико је мени познато, његов возач је тешко рањен, сад дал је преживео не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па кад би то било, Ви сте дежурна служба како не знате кад је то било, дал је било то у марту, у априлу, кад?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: У априлу ја мислим да је било, мислим да је у априлу, не могу датумски сад да се вежем јер знам за догађај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крај марта, почетак априла, средина априла?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: У априлу је негде било.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите нам ко обавештава ту, у те две прилике, ко обавештава, позива и шаље увиђајну екипу, јел то задатак дежурне службе, Ви сте обавештени или?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не, не, старешина то шаље.

НАТАША КАНДИЋ: А јел сте Ви по оном реду како је било, Ви сте обавештени о та два случаја, јел тако?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: По том реду нисмо, али смо накнадно сазнали.

НАТАША КАНДИЋ: Накнадно или?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не, накнадно јер колеге су тражиле помоћ, помоћ је.

НАТАША КАНДИЋ: Од Вас су тражиле помоћ?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не, него од старешине, јер они знају да у склопу дежурне службе нема више радника, мислим, да имамо јединице које можемо да шаљемо за интервенцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На испомоћ?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: И можете ли да нам кажете, да ли се још нешто сем тог напада и убиства доктора Бобана и Аранђеловића, да ли се по Вашем знању још нешто догодило до Вашег одласка са Косова?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па имало је, али сад не могу да се сетим догађаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би Вам било нешто што је значајније па памтите?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па да, пошто је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел има још неки значајнији догађај?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Има али не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих дана?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: За време бомбардовања било је сигурно али не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се сетите?

НАТАША КАНДИЋ: Па реците који је онда разлог што сте отишли, то су два догађаја, Ви нам говорите овде о два догађаја, што одлазите с Косова?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте Ви тачно отишли?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ми смо из Суве Реке напустили дал 11, или 12, сад тог датума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког месеца?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Јуна '99.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На питање колеге Тодоровића, дал су бомбе дужили, одговор је био да не и одговор је ако сам ја добро разумео само кад се ишло у акцију, јесте ли то рекли?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Јесте у акцији су ишли јединице, Посебне јединице полиције, пример дајем, не пример то је сигурно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А обични полицајци јел добијају бомбе?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не обични, па то посебна полиција, посебна јединица полиције, која је била уједно и, јер људи нису знали да рукују ни бомбама, а ови који су били они су имали обуку око тога, на пример како се рукује бомбама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У исказу Вашем пред истражним судијом од 10.06.2005., помињете неку интервентну?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не добро, то је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тако, патролу?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не могу да се сетим али није интервентна него је ауто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ауто?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ауто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е, ко су чланови те ауто патроле?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, објаснио је све на самом почетку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, то сте рекли и ко је вођа те ауто патроле?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овде сте нешто помињали, он каже не могу тачно да се сетим али мислим да је био Чукарић.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Али тако и сад кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тако и сад кажете. Е сад да ли је та ауто патрола дужила бомбе?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад се иде у задатак јер онда добију бомбе, у акцију како Ви кажете?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: У акцију ауто патрола није ишла.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако су ипак ишли у неку акцију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ишо, молим вас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако имате сведока који ће Вам овде потврдити а то смо чули да је Чукарић и неки, добро ја причам о Чукарићу имао бомбе, ко је могао то да му да?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Онда могу и ја ово да кажем, онда питајте магационера који му је дао бомбе, код кога је могао да добије.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јер сме магационер сам да му да бомбе?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па не може да добије.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А од кога добија магационер наредбу да изда бомбе?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па не може свако, те бомбе су дужили, дужили припадници Посебне јединице полиције, није могао то свако да узима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је могао да нареди магационеру?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то правило неко постојало, Ви то толико сигурно говорите, јер то правило било, јер то регулисано некако да не носе бомбе, да се не дуже бомбама, како?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Правило је било да се не дуже бомбама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се не дуже бомбама?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да се не дуже бомбама, јер не могу, пример дајем, даш свакоме бомбу, као прво ја је не бих узео, нисам био обучен за то пример дајем, треба, па које време, па кад да се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је тај који може магационеру да нареди да да неком бомбу?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Он је давао, магационер је давао, пример дајем, ако је требала бомбе да се дају требало је посебној јединици полиције.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако је дао Чукарићу, ко може да му нареди то?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојте тако ускакати молим вас, немојте тако.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Па не дозволите му питање тако, нико није рекао да Чукарић има бомбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако, ја стварно не могу да сватам, молим Вас.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ја за то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То му предочава, јер тако је било, у току поступка чули смо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па питање, ко може да нареди магационеру да се издају бомбе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко му је надређен, ко је магационеру надређен?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ово ћу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма, само кратко одговорите ко је магационеру надређен?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, командир?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Али командир му није наредио, не може да му нареди, зашто, зато што те бомбе су биле, пример дајем, увек кад се враћала ова посебна јединица полиције са акције врате се код нас у станицу, онда се допуњује, ако нема допуне муниције и овај остале опреме која је некеме на пример оштећена пушка, добије нову, пример дајем и остатак на пример, добију сандуке бомбе. Не може он да, или дужи заменика командира, он потписао, пример дајем, моје мишљење, он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А које је то име које даје наредбу?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Борисављевић Драган је заменик уједно је био командир посебне јединице полиције, али они су добијали ту, није могао на пример магационер да даје мени или даје на пример што кажете Ви Јајцету или не знам коме томе ево ти бомба, не може тако, то није било сигурно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли икад видели Чукарића са бомбом?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, када сте говорили да су ишли и да су пунктове обилазили и командир и заменик?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не заменик, помоћник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Односно помоћник командира, како то они иду у обилазак, да ли иду сами возилом, да ли имају пратњу кад иду у обилазак, како они то обилазе?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Верујте ми да их нисам пратио како иду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По правилима, ајмо сад правила, по правилима како би требало?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: По правилима не би морали заједно да иду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може и сам да иде?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да, може зато што је, можда је овај други на пример на неком другом задатку или тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ради безбедности, јел би било пожељно да иде са неким?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па ради безбедности да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а значи може и сам?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Али, да, нема правила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате командир које је возило користио у то време?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Прошло је доста времена не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се, а помоћник?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ја мислим да су «Ладе» коришћене, «Ладу» су користили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, браниоци изволите питања.

АДВ.НЕНАД ВОЈИНОВИЋ: Само би прво морао пре питања да предочим овом сведоку део исказа сведока Велибора Вељковића од 08.11.2006.године, ево Вама да би могли да пратите на 65-ој страни. На питање адвоката Игора Исаиловића пред којим лицима је командир, односно овде окривљени Радојко Репановић издао наредбу да се иде у извршење ратног злочина, сведок Вељковић одговара, сад ћу прочитатаи «то су били Мирослав Петковић, Слађан Чукарић, Анђелко Поповић, па питајте њих ако они то знају или евентуално питајте вође смене дежурне службе Горана Анђелковића или Милована Гогића, пошто је то било у непосредној близини, прозор је био отворен, све је могло да се чује», па га сад ја питам, да ли је он чуо да Радојко Репановић издаје наредбу да се иде у извршење ратног злочина?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Само ово, колико сам могао ја да пропратим, Горан Анђелковић сте рекли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, између остало.

АДВ.НЕНАД ВОЈИНОВИЋ: Тако је рекао сведок Велибор Вељковић, могуће да је он погрешно?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Анђелковић, ја не знам. Можда је Ђокић Горан, а иначе Анђелковић.

АДВ.НЕНАД ВОЈИНОВИЋ: Није битно, то је он, питање је да ли је чуо да је Радојко Репановић издао наредбу да се иде у извршење ратног злочина пошто сведок Вељковић тврди да сте то могли да чујете јер сте били у непосредној близини?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Једно сигурно је, сто посто, да прозори нису били отварани, зашто, ми смо на прозоре имали панцире постављене,

јер је станица била уз саму комуникацију пута Приштина-Призрен, имали смо нападе на станицу, тако да смо имали заштиту, односно панцире смо поставили према прозору, на прозору, тако да нисмо ни видели напоље, а камоли чули о томе, на пример, неко што каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има још.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: У истрази 10.06.2005.године, рекли сте да је распоред правио командир Репановић Радојко, па једно питање, да ли је тај распоред обухватио и активни и резервни састав?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Јесте.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хвла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даља питања, изволите.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Може ли сведок да се изјасни да ли је било безбедно цивилима за време ратних дејстава за време бомбардовања да се крећу по Сувој Реци наоружани а у цивилном оделу?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Није било безбедно.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Зашто?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па није могло да се крећеш слободно за време бомбардовања али кажете да сте за Нишавића.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Да.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Пример дајем, он је радио пре бомбардовања раније је радио у цивили али због честе комуникације са Призреном сигурно је био у униформи.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: А зашто, јесте ли га Ви виђали у униформи, понекад?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Виђао сам га.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: О каквој је униформи реч, милицијској или оној зеленој?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ја мислим зеленој, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте то.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Које су све јединице тих дана боравиле у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Знам да су из Крушевца биле.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Не, нисам мислио на градове, него мислио сам на врсту, локална полиција ваша, ОУП?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Јесте.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Је ли било, хоћу да будем још конкретнији, је ли било паравојних јединица, је ли било других јединица осим Чегрова?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Паравојних није, са наше стране не.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Не питам са чије стране?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште да ли је било паравојних јединица?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Једино терориста иначе овако паравојних није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Питам и зато, да ли је икада видео Нишавића пошто је судија питала све оно што је по мени битно за Нишавића, али ја морам још ово да питам, да ли је икада видео Нишавића у друштву са Митровићем или у друштву са Витошевићем, или у друштву са Начелником СУП-а Призрен?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Са Начелником СУП-а Призрен није, нисам га видео, то је сигурно зато што Начелника СУП-а Призрен нисам видео ни ја, мислим то је сигурно, ту не могу да кажем да сам, он је једно време био и са нама ту у саставу са нама.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Добро, али да се дружи са Митровићем и?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Не. Хвала немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Ко је старији полицајац, Слађан Чукарић или покојни Тановић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не по годиштима, него по чиновима?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: И по стажу у полицији?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ја мислим да је Тановић.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Добро.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ја мислим, нисам сигуран зато што је и он дошо из Призрена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Још једно питање судија, да ли је Слађан Чукарић био вођа неког безбедоносног сектора?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Хвала судија, немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добор, хвала, питања изволите?

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Ако може само сведок суду да одговори питање у време НАТО агресије на нашу земљу у том тренутку у Сувој Реци коликоје било ауто патрола, да ли се он то сећа, да ли он то зна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је две патроле.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Две.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Две патроле, рекао је на самом почетку.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Да ли су оне радиле истовремено или су се смењивале, имале, значи само то ако може мало да?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ја мислим да су радиле истовремено, не могу тачно да се сетим временски али.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Добро, да ли сведок познаје, претпостављам да познаје али да ли, да ипак поставим прво то питање, да ли познаје Рамиза Папића?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Добро. Да ли може да определи који су оквиру полиције били његови радни задаци, шта је он тачно радио и ако то може мало само детаљније, Ви сте га мало питали, али мало само детаљније да то појасни?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па рекао сам да је био возач у ауто патроли, знао је добро да вози возило, и имали смо у саставу станице и оклопно возило ОТ-е, оклопно транспортно возило, оклопни транспортер, он је знао и њега да вози.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то тај УАЗ што се спомиње?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не УАЗ, ОТ-е.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, ОТ-е.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Оклопни транспортер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Гусеничар, он је исто то знао да вози, тако да је био у случају да затреба нешто и то возило да поправи, тај транспортер.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Добро, шта је возио, кога је возио, мислим то?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па возач ауто патроле.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Да ли само ауто, да ли је возио?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Возио је УАЗ.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Да ли је возио само људе или је возио и намирнице и?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да, са колегама је био у патроли и његов задатак је био на пример где треба да се одвезе шта.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Значи на терену?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Имао је један догађај исто да је са помоћником Јовановић Ненадом требао и са још двоје колега да пропрати лица нека до Рештана или до Пећана, тако неко село ту у близини Суве Реке се налази ради безбедности да их пропрати и кад су се враћали била је намештена једна мина где их је дигла у ваздух, али на срећу остали су живи.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Да ли је у тој полицијској хијерархији и одлучивања, Рамиз Папић имао неку могућност да издаје наредбе, да неком нешто наређује или?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: И само још једно питање ако може, што сам питао и претходног сведока обзиром да га добро познаје колико видим, какав је Рамиз Папић био као полицајац, какав је по карактеру по нарави ако може то суду да?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ја њега познајем као доброг и човека и полицајца, био је добар радник.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: По нарави, да ли је био прек, агресиван или је био миран?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Није, није, био је добар шаљивџија, мислим волео је да се шали и тако, није био.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро хвала, питања да ли има још. Нема више, оптужени да ли има.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Судија ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, изволите?

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Није нам рекао сведок да ли је резервни састав дужио бомбе?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Реко сам да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, оптужени да ли имате питања, изволите господине Репановић?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Питао бих господина Гогића, споменуо је винарски подрум, питање је да ли зна до када је функционисало обезбеђење на винарском подруму, да ли је функционисало и за време рата или само пре рата, ево да ти помогнем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се сећате?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се, добро.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Добро, везано исто за винарски подрум, ако се не сећа, питаћу га, да ли зна тачно место где је тамо било то место људи на обезбеђењу, да ли је икада био тамо?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па реко сам да нисам, нисам био на том објекту.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: А, реци ми да ли знаш из приче дал су били тамо у главној згради или су били овамо где су цистерне и шта знам?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Овамо где су биле цистерне изнад, горе, гледали су пут за Рештане и брдо, реко сам мало пре, нису могли овамо да виде према станици, према занатском центру нису могли да виде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Шта постоји ту између те зграде и занатског центра?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Има један посебан зид као за изолацију, тако због топлоте.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: А да ли постоје ту цистерне, друга зграда између?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Значи нису могли.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Има у склопу винарског подрума.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: То ме интересује, значи нису могли апсолутно ништа да виде.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Нису.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Добро, хвала. Ти си дуго био дежурни полицајац у полицијској станици а највероватније твоја су запажања остала, спомиње се тамо звоник, црква, и ту смо имали људе на обезбеђењу, јел тако?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Ај ми опиши мало где се налази црква, колико је удаљена у односу на полицијску станицу, у односу на пут, где се налази тај звоник, мало то ако може да ми опише, ово питам сведока због касније неких питања других сведока?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Налази се испод полицијске станице на једно двеста метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте то на почетку. Молим?

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Да преформулишем само, ако можете да доставите само скицу па ће он да покаже да види да ли је то веродостојно, вероватно због цркве и због багремова и због неке прегледности, вероватно је питање фокусирано на то, јел тако?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Да, да мало, и да ми опише која је то удаљеност од пута у односу на полицијску станицу и, у том смислу је постављено питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро погледајте скицу па се оријентишите, ево ту Вам је обележена црква, звоник.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ако је ово тачно, што не би требало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не ако је тачно, јел тако, јел тачно то.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Не, не, како ти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте добро скицу, јел одговара том стању?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ја мислим да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Тако да са звоника и не могу да виде станицу.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Е то је следеће питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју станицу?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Полицијску станицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Само мало, јел могу питање да прецизирам. Ти као дежурни полицајац?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Питаћу те ово, с којег места можеш да видиш звоник црквени кад би изашо из полицијске станице?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Доле испод другог објекта.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Да ли можеш да видиш, конкретно те питам са улазних врата полицијске станице, звоник црквени?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не, ту не може да се види.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате питања, добро хвала. Ту постоје два улаза, полицијска станица има два улаза, јел тако?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Има два, јесте, овај други улаз је био приземни део за, имали смо једну секторску канцеларију за саобраћајни сектор и имали смо за путне исправе и за личне карте, приземни део је био а горе спрат је био за Државну безбедност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И овај први улаз, јел тако, је?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А први?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: А први је била полицијска станица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи не може нигде, уопште да се види ни са једног улаза, не може да се?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питања даље. Оптужени немате више питања, добро. Ви сте дошли из Крушевца?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате трошкове, сачекајте молим вас да завршим. Јел имате трошкове?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па имао сам, три пута сам долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колики су то трошкови, значи у висини путне карте можемо да Вам одобримемо?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: По 900 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По 900 динара, 2.700 јел тако?

Сведок тражи трошкове у висини од 2.700,00 динара.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Исплатити сведоку 2.700,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам лепо господине Гогићу, то би било све, можете ићи. Сутра настављамо са саслушањем сведока Ђокић Горана.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Наставља се главни претрес 12.01.2007.године са почетком у 09,30 часова.

Довиђења.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА